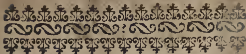

Gudrækelegar

Bæner /

Til ad brwka i ad-
skilianlegum Tilfellum.
Vr Donsku a Islendsku
wtlagdar
Af þeim Saal. Herra
MAG: Jone Þorkels,
Syne Vidalin,
Fordum Byskupe Skaal-
hollts Stiftes /
(Loflegrar Miñingar,)

Pricktar a Hoolū i Hiall-
tadal / af Marteine Arnoddß
Syne / Anno 1718.

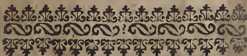

Matth: 7. v. 7.

Bidied / og ydur mun giefast / Leited / og þier munud finna / Klapped a / og ydur mun upplated verda.

Og v. 8.

Þvi hver sa sem bidur / hann ødlast / og hver sem leitar / hann finnur / og hver sem klappar uppa / honum mun upplated verda.

Til Lesarans.

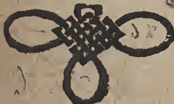
HEr koma hier fyrer Sióner Vinsamlegr Lesare/ Gudrækelegar Bæner / i adskilianlegum Tilfellum ad brwka/ sem wr Dønsku a Islendsku wtlagdar eru af Velædla / Haa-Ehruverdugum og Haalærdum Fyrrum Biskupe Skalholltz Stiptes/ Sal. Mag. JONE ÞORKELS SYNE VIDALIN (Lofflegrar Minningar:) Enn wr Engelsku a Dønsku uppsettar / af þeim Nafnfræga Profaste i Kaupenhafn / Sal: Mag. Reinberg: Hverlar Bæner / Edla og Hæruks Hr. Løgmadurenn/ Magnus Gyslason/ hefur mig umbeded / ad læta a prent wtganga. Bænernar hefe eg gaumgiæfelega yfferlesed / og so athugad þeirra Efne / ad mier virdest þad sie Guds Barna Søfnude nærsta þarflegt / þær prentadar sieu / Gude Pryisnum fyrst og fremst til Lofs og Dyrdar / enn hans Christne til æ meire og meire Frampar-

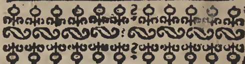
ar i Rækun sañrar Bænrækne vid lifanda Gud. Medtak þetta Gudrækelega Verk/ Christeñ Lesare/ so sem þad/ er þier kañ / med þess alvarlegre Rækun / til Saaluhiaalpar Nota ad horfa.

Þess Oskar af Hiarta / þiñ/ og allra Guds Barna Einlægur Þienare og Fyrerbidiare.

Hoolum D. 3. Decembr.
Anno 1738.

Steinn Jonsson.
Sup. Hol. Se.

A Morgun Tijmanum.

(So snart sem þu lykur Augunum upp a Morgnana / þa lypt þinu Hiarta upp til Guds / med þessare / edur aññare hvilijkre stuttere Bæn.)

DROTTeñ / so sem þu hefur uppvaked miñ Lijkama af Svefnenum / so uppvek og mijna Saal med þiñe Naad af Syndeñe / og lꝛt mig þañeñ gaanga fyrer þier / þeññañ Dag / og hvern Dag / ad nær hin sijdarsta Baasuna uppvekur mig af miñe Grøf / ad eg meige þa uppstanda til eilijfs

Lijfs fyrer JEsum Christum.

(Nær þu hefur so byrjad / þa lát ecke (nema þu hafer þess stærre Orsøk þar til) þitt Hiarta uppfyllast med nockra Veralldlega Hyggiu / þar til þu hefur med stærre Gudrækne Offrad hinum Almættuga Gude þitt Morgun-Offur / þar fyrer / a medan þu klæder þig / þa ven þu Saal þijna til eins edur annars Andlegs Þanka / Til Dæmis ad taka: Hugleid hvada Freistne ad þu vegna þyns Embættes / edur og þess Dags Selskapar kant ad vera underorpenn / og brynia sialfann þig med stødugum Asetninge þar a moote: Edur og i annann Stad / þeink hvada Orsøk þu kant hafa ad þu þann sama Dag / til ad dyrka Gud / edur ad syna Kiærleikans Verk vid þinn Nunga / og set þier fyrer / ad forsooma eckert i þvi / og reyn til i sama Maata / med hvøriu Moote ad þu kunner / ad giøra hina mestu Framfør i þinne Gudrækne þann sama Dag / En sierdeilis giørder þu vel i þvi / ef þu villder ransaka sialfann þig / ef þu i eins

einhverriu hefder giørt nockra Yfersioon sijdann þu Kvølldenu fyrer giørder þinn Reikningskap. Hafer þu meire Stund- er epter þad / ad þu hefur þetta Hug- leidt / mattu til þess meire Gagnseme brwka þær til ad Hugleida Upprisuna / hvørrar Lyking ad er vor Uppstada af Sænginne / og til ad minnast a þann hrædde- lega Doom / sem þar a epter mun fylg- ia / og hugsa þa hvørnenn ad þu ert þar vid bwinn / og æskt þier ad brwka Kost- gæfelega hvørt Augnablik af þinne Tijd / so ad þu þess betur siert wtbwinn til ad giøra þinn stoora Reikningskap.

Strax þegar þu ert bwinn / gack afsijdis fyrer sialfann þig / og Offra Gude þij- nu Þacklæte og Morgunbænar-Offur.)

Morgun Bæner.

(Nær þu fyrst fellur a Knie / þa seig.)

þu Heilaga og Blesse- ada / Dijrdarfulla Þren- ning / þrijar Personur og eirn Gud: Werk

mier aumum og faatæðum Synd-
ara nædugur. Drottenn eg kann
ecke ad bidia/ so sem mier byriar/
O lat þinn Anda koma Veikleika
mijnum til Hialpar / og styrk
mig / ad eg kune ad offra þier ei-
nu Andlegu Offre / sem kunne ad
vera þier þocknanlegt/ fyrer JEs-
sum Christum.

Ein Packlætis Bæn.

Þu Næduge Fader /
hvers Mijskunseme ad
varer eilijflegana : Eg
þinn Overdugur Þien-
are / sem hefe þeiged so marga
Velgiorninga af þier / ligg hier
flatur til ad færa þier aptur aud-
miukt Packlæte fyrer þad. J
þier

hier O H Erra/ life eg og hræ-
ast eg / og er eg þad eg er. Pu
giørder mig i Fyrstu/ ad eg skyllde
vera / og villder sijdann ad eg er
skyllde vera Wesall/ helldur Fara
sæll. Pu sender þinn Son af
þijnu Skaute/ til ad Endurleysa
mig / fyrer sijna Nad af Ballde
Syndarenar/ fyrer sitt Blood fraa
Syndarennar Straffe / og fyrer
hvertveggia þetta / ad afreka
mier eilijffa Dijrd. Pu hefur af
þinne Myskunseme/ kallad mig fraa
ast i þijnu Sauda-Huse / hinne
Christelegu Kyrkiu/ hvar eg strax
var helgadur hier i Skyrnenne/ og
er Nuttakande ordenn i øllum
þeim Andlegu Medølum / sem
kunnu ad hafa hialpad mier / til

ad lifa epter mijnu Heite / er eg giørde þier i heñe / og þegar eg af mijnum eigeñ Syndumspilltum Vilia og Forsoomun hefe rofed mitt Heit / þa hefur þu samt ecke burtkastad mier / helldur med marg følldum Velgiørningum þijnum / boded mier til Apturhvarfs / hef-ur hvørke lœted mig vanta Ut-vortes nie Jñvortes Medøl þar til / helldur beded epter mier med myckelle Þolenmæde / og ecke burt-svipt mier i nockrum af þessum fordæmañlegu Syndum / er eg hefe drygt: Hvad eg þo med rettu hafde forþenad. Þad er / O HErra / alleina þijn Nad / sem hefur halld ed mier aptur fra nock-rum af þeim allra stærstu Synd-um /

um / og þad er þÿn Raad einungis / sem hefur uppvaked mig og hiaalpad mier / nær eg hefe giort hid allra minsta Gott. Þar fyrer / ecke mier / helldur þÿnu Nafne sie Lof / Prÿs og Heidur. Fyrer þessa og alla adra Andlega Velgiorninga / þa mykla þu DRottenn Saala mÿn / og allt hvad i mier er / prÿse hans Heilaga Nafn. J sama Maata lofa eg þig og vegsama / fyrer alla þa utvortes Blessan / er eg þeiged hefe / so sem Heilbrygde / Vine / Fæde og Klæde / Lÿffsens Vppehellde og Naudþurft / Fyrer þina ar Handar naaduga Verndan / sem hefur geymt mig og mÿna fyrer øllum Haaska / og Naadar-

samlega hefur hialpad mier og frelsad mig / nær eg hefe i nock-urre Nældu vered / og fyrer þijna Myskunseme / sem ad hefur lett under þaň Mookgang / er þu hefur ecke alldeiles viliad lata mig vera frȧaň fyrer. Fyrer þij-na sierdeiles Vardveitslu yfer mier a þessare afliddne Nootin / og alla adra Naad vid mig. HErra / uň mier/ ad eg ecke all-eina fære þier Offur miňa Va-ra/ helldur og andsijne Nijdne i mijnum Lifnade/so ad þesse Bless an meige vera so sem Feste-Gialld þeirrar rijkuglegra Blessunar / er þu hefur þeim ætlad/sň ad elska þig/ og þad fyrer hańs Skulld/ fyrer hvørn ad þu hefur giort alla

alla þa sem a hañ trua eilijflega Sæluhoolpna / sem er JEsum Christum / AMEN.

Ein Medkieñing.

Þu Rietlaate Drottẽñ / sem eingañveigeñ mætt lijda Ogudlegt Framferde / Eg þijn syndug Skiepna / kasta mier fram fyrer þijnar Fætur / og medkieñe / ad eg med øllum Riettꝛ hefe verdskulldad / ad þu skyllder ølldunges utskufa og burtkasta mier / Eg hefe iñdrucked Syndena so sem Vatn / og geinged afram i ydugleguin Syndaña Vana / og Overmoodsku a moote þier / giøre Dag lega þa Hlute er þu bañar / og for

sooma ad giøra þad þu bÿdur/
Mitt Hiarta / sem ætte ad vera
Bustadur Heilags Anda / er ord-
ed Oþreinra Fugla-Bur / sem
eru Oſæmelegar Gyrnder / og af
þessare Gnægd mÿns Hiarta mæl-
er Munnurenn / og Hendurnar uͤt-
rekka þad sama / ſo ad eg ſyndga
aan Aflaͤts a moote þier / med
Þonkum / Ordum og Giørdum.
Jaa O HErra / Eg hefe for-
ſmaad þessa þÿna Myſkunſeme /
sem hefde att ad leida mig til
Aptur hvarfs / forherdande mitt
Hiarta moote øllum þessum Med
ølum / er þu brukad hefur til ad
leidrietta mig / og nu HErra /
hvers kann eg ad vænta af þier /
utann Dooms og eirnrar forkær-
ande

ande Reide? Þetta er saklarlega
Þad mijnar Synder med rietttu
forþienad hafa: En O HErra/
hia þier er Fyrergiefningen/ þar
fyrer skulu Men ottast þig: O/
gior þu mig hæfelegan til ad vera
da Nuttakande i þessare þine
Giædsku / og gief ad mig saar
grætelega og af Hiarta angre
hid Vonda/ og lät so þijna Reid
de og Grimd snuu fra mier epter
þine mikelle M[illegible]semi/ Lijt til
mijn i þijnum Augu/ mijnum blessu
ada Endurlausnara/ og fyrergief
mier allar mijnar Synder / fyrer
Verdskulldan hans Dauda og
Þijnu. O HErra / eg bid þig/
ad þu med Krapte þinar Nad
ar / Endurnijer so og hreinser
mitt

millt Hiarta / ad eg mætte verda ein ný Skepna/ snuande alldeiles fra sierhverium vondum Veige/ og lifa i eitnre stadfastre og einlægre Hlýdne vid þig / alla mýna Lýfsdaga / og skicka mier so sem eirn trur Þienare/ so / ad eg um̃ sýder fyrer þýna myklu Myskunseme / meige in̄tekeñ verda i mýns Herra Fognud / Heyr þad / og giør fyrer JEsu Christi Skulld/ AMEN.

Ein Bæn um̃ Guds Nad

Aldarrýkaste Gud og Fader/ fra hverium ad øll good og fullkomeñ Giøf kiemur/ Eg aum Skiepna/ sem ecke megna af sialf

um mier so myked / sem nockud Gott ad hugsa / eg bid þig / ad þu vilier verka i mier bæde ad vilia og ad giøra epter þiñe Velþocknan / upplijs mitt Siñe / ad eg meige þeckia þig / og lat mig alldrei verda viseñ / edur Avaxtar lausañ i þiñe Þeckingu. HErra / verka i Hiarta mijnu saña Tru / stoduga Von / og Flærdarlausa Elsku til þijn / Gief mier ad hafa fullkomed Traust a þier / hafa Vandlæte þiña vegna / hafa Virdingu a ollu þvi er þier tilheyrer: Lat mig ottast ad styggia þig / lat mig vera þacklatañ fyrer þijna Velgiørninga / audmiukañ under þiñe Refsingu / Gudrækeñ i þiñe Þiyrdkun / Sorgbitest

biteñ fyrer mijnar Synder / og
gief ad eg i øllum Hlutum meige
so hegda mier/so sem eirne Skep-
nu byriar ad hegda sier vid siñ
Skapara / einum Pienara vid siñ
Herra / Hiælpa mier og til ad
giøra þa Skylldu/ sem eg er siælf
um mier skylldugur umm. Gief
mier soddañ Hoogværd / Lytelæte
og Hugarens Rooseme / ad eg
allkijd kuñe ad eignast mijna Sæ-
lu i Poleñmæde og Packlæte.
Gief ad eg sie mistundunarsamur
i øllu þvi sem af mier heimtest /
arvakur a mooke øllum Freistñ-
ingum / fullkomlega hreirn og
Hoofsamur/og ad eg hallde soddañ
Mæta i allre Leifelegre Skiemt-
an / ad hun alldrei verde mier ad
Snøru.

Snoru. Æ / i sama Mata O
HErra / ad eg kunne ad vera so
lyndur a mooti mynum Naun-
ga / ad eg alldrei briooti hid Kon-
unglega Logmaal / ad eg elske hann
so sem sialfann mig: Gief ad eg
giore fullkomlega vid minn Nau-
unga hvad riett er / neite eingum
um̄ þad sem honum med riettu
tilheyrer / og ad mitt Hiarta sie
so Myskunsamt og goodgiarnt/
ad mig alldrei brestie i nockru Kiær
leikans Verke vid minn Naunga/
hverke Vin nie Ovin / epter þijn-
nu Heilaga Bodorde og Dæme.
J Einu Orde bid eg þig O
HErra / ad þu alldeiles vilier
helga mig / ad mijn Saal og Lijf-
kame / mæge vardveitast Oflect-
ud/

ud / iñ til þess Dags Drottens JEsu / hverium med þier og Heilögum Anda / sie Dyrd og Heidur ad eilijfu / A M E N.

Bæn til ad bidia fyrer öllum.

HEIlagi og Blessade HErra Gud / hvers Myskunseme ad nær til allra þiña Handaverka / Eg bid þig / ad þu vilier auniska þig yfer allar Maññeskiur / ad það dyrmæta Lausnargialld / sem þiñ Sonur hefur betalad fyrer alla / meige og koma öllum til Nota: Gief ad öll formyrkvud Hiörtu meige upplijst verda / og ad aller hardhnackader Syndarar meige umsnu

aft:

ast: Lat einu Naadugu Myskun-
ar Auga tilallrar þinar Christ-
ne/ Gior vel vid Zion epter þine
Velþocknan / og uppbygg Jeru-
salems Murvegge/ samteing alla
þa er vidurkiesia þitt Nafn i eirn
re Tru og Heilagleika / og sier-
hvern af oss i Brodurlegū Kiær-
leika. Myskuna þig yfer þessa
Spfnud og syndugt Kongs Ryk-
ke/ Landed hroopar epter Hefnd /
þvi þad er med ollu saurgad/ Efi
DRottens/ Lækna þu vorn Brest/
og lat vorar Bæner gyllda nock-
ud fyrer þijnu Auglite. Lat oss
so af Hiarta ydrast þessarra Syn
da/ sem hafa reidt þig til Reide/
ad þu i sama Mata vilier snu-
ast um/ og ydrast þess Illa / sem
þu

þu hugder ad giora oss / og gief oss þijna Blessan. Mikist þeirra i þiñe Giædsku / sem þu hefur sett til ad stioorna oss i Andlegre edur Veralldlegre Stiett / stioorna so Miorkum þeirra / og styrk þeirra Hond/ ad þa alldrei bреste hverke Vilia / nie Magt til ad straffa Ogudlegt Athæfe og Lø-stu / og til ad forsvara Guds søku Dyrkun z Dygdernar. Ver Myskunsamur O Herra / øllum þeim sem eru i Naudum og Hæ-ska stadder / Ver Fader Fodur-lausra/ Forsvar Ecknanna/ Hugg-un þeim Hrelldu / Hiælp þeim Veiku / Lækna þa Siuku / Ver Adstod þeirra sem Naud lijda/ For svar þeirra sem eru Underþryckt

er/

er / og veit sierhverium þÿna
Naad / epter þvi sem hañs Neyd
og Þörf utkrefur / Laat þÿna
Blessan hrysla yfer øllum þeim /
sem mier eru Banda bundner / og
gief sierhverium af þeim epter þvi
sem þu sier ad þeirra Lÿkame ed=
ur Saal mest vid þarf. Endur=
gialld øllum þeim sem mier hafa
Gott giørt/og forlaat øllum þeim
sem hafa giørt edur Oskad mier
Jlls/og verka i þeim og mier allt
hid Gooda/ sem þier kuñe ad giøra
þocknañlega fyrer þier / fyrer
JEsum Christum/ AMEN.

Bæn um Guds Vernd.

Mÿskunsame Naaduge Gud/ af hvers Giædsku þad all=eina kiemur / ad þessum

Deige

Deige er auked vid mijna Lijf-Daga / Eg bid þig ad þu so vilier Leidseigia mier med þisse Nꝍd / ad eg eckert giore / hvar med þu kunner Vanvyrdkur ad verda / edur hvar med eg kynne ad særa mijna eiged Samvitsku / Helldur ad eg meige Kostgæfelega ástunda ad giøra øll þau Good verk / sem þu hefur boded mier / i framme ad hafa. O Herra / Eg bid þig / sia Skialldborg þina Heiløgu Eingla i kringum mig / til ad vardveita mig a øllum mijnum Vegum / ad mig hende eckert Illt / edur nock ur Plaaga kome nærre mijnum Bustad / helldur ad eg z mijner mætt- um vardveitter verda fyrer þijna Nꝍdarrijka Varatekt / fyrer

Ig-

JEsum Christum/ AMEN.

O Herra / Forlaat mier mijna Aðarlega Þanka og Toomlæte i mijnum Bænum/og gief mier ecke epter mijne Verdskulldan / helldur epter mijne Þørf og Naud/ og sialfs þijns rijkuglegre Myskunsemme i JEsu Christo / J hvørs blessada Nafne og Orde / eg enda þessar mijnar Ofullkomnar Bæner/ seigiande : Fader Vor/etc.

A Kvølld-Tijmanum.

(A Kvølldenn/ nær ad þeim Tijma er komed/ ad þu skallt hvijlast / þa yhuga med sialfum þier/ hvernenn þesse Dagur sie aflidenn/ Rannsaka þitt eiged Hiarta / hvada Synder þu hafer giørt / annad hvørt i Þaunkunum / Ordum edur Giørdum / hverla Hentugleika þu hafe er hafer til ad giøra nockud Gott / og

þad þo Ogiört lated / Og hvad helst þu kinur ā moote sialfsum þier / þa jat-ta þad fyrer Gude / med sönu Angre og Trega / Endurnyja þitt Loford / og þig Asetning / til ad bæta þig og betra / Bid Gud / ad hann vilie fyrergiefa þier þad fyrer Christi Skulld / og þad ecke so Toomlega / so sem af nockurskon-ar Vana / helldur med Gudrækelegu Pendlate / og Alvörugiefne / med sodd-an Hætte / sem þu giðrä villder / ef þu værer viss um / ad Dauden være þier so nære / sem þinn Svefn; Hvad þu ecke veitst / nema i Sanleika kune so ad vera / og skyllder þu þar fyrer ecke meir voga ad leggia þig til Svefn-sens / nema þu ädur sierd sattur vid Gud / helldur enn ad þu villder deyia med sama Hattalage. Hugleid þar næst / hverla fierdeiles Velgiorninga þu hafer þeiged þann sama Dag / so sem / ef þu ert med unparlegu Moote frels-adur / annadhvort i þyt / sem hinum sïfä Manenum vidkiemur / þra eirne edur fleire Hauskasamlegre Freistingu / elleg-

ar i þvi / sem Utvortes vera kall / fra einhverre stoorre og hersynclegre Hættu / þa oppra Guds Hiartanlegu og Innelegu Packlæte fyrer þad sama/ Ellegar hafe ei neitt þvilijkt sker i Dage fram vid þig komed / og ad þu jafnvel hefur ecke orded Var vid neina Hættu / þa hefur þu eingu minne/ mikludellour stærre Orsök til ad vegsama Gud / hvør ed med sine Verndan hefur so geimt þig / ad þig hefur ei hitt so miked / sem Otte fyrer þvi Vonda. Gleim þvi ecke ad gialda hønum þitt audmiukt Packlæte / so vel fyrer hans Vensulega og Daglega Vardveitslu / so sem fyrer hans fierdeiles Frelsan/ Og umfram alla Hlute / þa kosta Kapps um / ad þu meiger med ydugligre Umheinkingu hans Velgiørninga/ þær bundsed þitt Hiarta þess fastara vid han / med þvi / ad þu læter hier i Hug koma / ad sierhvør Naad / sem fram vid þig kiemur / Skulldbyndur þig ad nyu/ til ad elska han og hlyda hønum.)

Kvølld-Bæner.

Þu Heilaga/ Blessada z Dyrdarfulla þreñing / þriar Personur z Eiñ Gud/ Vert mier Aumū z Fatækdum Syndara Nadugur. DRottiñ/ Eg kañ ecke ad bidia so sem mier ber/ O lat þiñ Heilaga Anda koma mÿnum Veikleika til Hialpar/ og styrkia mig/ ad eg kuñe ad Offra þier einu Andlegu Offre / sem kuñe ad vera þier þocknanlegt / fyrer JEsum Christum.

Ein Jmtning.

Þu Allraheilagaste HErra Gud/ hvørs Augu ad eru hreijnre/ eñ ad þau kuñe ad lyta

lijta a Yferkrodsluna/ hvoneñ mæ
eg Vidurstyggelegur ɀ Ogudlegur
þora ad koma frañ fyrer Þig? eg
sem er eckert ukaſt Saurgun /
fæddur af syndugu Sæde/ spillt-
ur i Nattúrunñe / hvørium leidt
er ad giøra allt hvad Gott er/ eñ
er buen̄ til alls hins Jlla. Og
hefe giørt mig eñ þa miklu meir
Sekañ med mijnum eigeñ Giør-
anlegum Syndum og Ogudleg-
um Vana: Eg hefe broted Skyll-
du mijna a moote Þier / a moote
mijnum Náunga / og a moote
siálfum mier/og þad bæde i Hug-
reñingum / Ordum og Giørdum/
þar eg giørt hefe allt þad Þu
berlega bañad hefur / eñ læked þ
Ogiørt er Þu hefur boded mier/

 Og

Og þetta ecke alleina Oviłande og af Breikleika/ helldur og Vijs-vitande/ og af Aſeckninge/ a moote Hræringum þijns Heilaga Anda/ og a moote Sloguum og Bite miſk-ar eiged Samviſku/ Og eñ nu til ad uppfyllä þeſſa Mæler Synd-añä/ hefe eg Dag epter Dag ſafn-lega reidt þig til Reide med ſomu Syndum/ a moote þijnum Advar-anum/ og ſiaalfs mijns Aſeckninge og Loſun til ad betra mig : Ja / þeñä ſama Dag hefe eg ecke und-añfelldt ad auka Nijum Syndum ofañ a Hinar fyrre : . Og nu / O Drotteñ / hvad ſkal eg ſeigia : Edur hverneñ ſkal eg uppliuka mijnum Muñe/ þar eg ſie/ ad eg er ſekur i ollu þeſſu : Eg veit ad

Dauð-

Daudeñ er mÿn Verdlaun / Eñ/ O. þu sem ecke villt Syndarans Dauda / Myskuna þig yfer mig: Jeg bid þig / Verka þu i mier saññarlegt Angur og Trega / so ad eg af Hiarta meige ydrast Synda miña / og hafa alvarlegt Hatur á þeim: Og ecke so sem ad eg Daglega skyllde jatta þær / og þær þo Daglega endurnÿa / helldur veit mier O Herra/ ad eg meige upp fra þessu Augnablike/ gefa eina Skilnadar-Skra ollū þeim Syndum / er mier ádur hafa hvad Kiærastar vered / Og ad þu villder lata þier þocknast/ ad Trulofa mig Sialfum þier i Sañleika/ i Riettlæte og i Heilagleika/ Og fyrer mÿnar undañ-

farnar Synder/ þa lát þier næg-
ast O Herra/ med þyns Sonar
Bækur / Med þ Lausnar-Giallð
sem hañ hefur inlagt fyrer mig.
Fyrer hans Skulld / sem þu hef-
ur Frammsett til eins Nadar-
Stools/Fyrergief mier allar mjn-
ar Misgiørder/og tak mig aptur
i Sætt. Og nær þu hefur talad
so Fridsamlega til Sálar min-
ar/ ORolleñ/ þa hindra mig/ ad
eg alldrei framar hverfe aptur til
Savitskuñar/ helldur stadfest mig
so mz Nad þiñe/ad eingeñ Freist-
ne/ hvørke Verølldeñ/ Diøfulleñ
nie mitt eiged Holld og Blood /
kuñe ad locka mig til ad styggia
þig/ad nær eg/med soddañ Hætte
er fry fyrer Syndeñe/Guds Þien-
are

are ordeñ/ad eg þa meigé færa A-
vöxt i Heilagleika/ og sijdañ Ei-
lyflega lifa / fyrer JESUM
CHristum vorn Herra/ Amen.

Packargiørd.

Þu Fader Myskunsemd aña / þu sem audsyner Myskunseme / jafnvel hinū Opacklatu : Eg medkieñe fyrer þier / ad eg hefe yferflioótanlega reint soddañ þyna Fodurlega Giæsku/ hvørad jafnvel þoott eg Daglega synde amoote þier / samt uthellet þu þo yfer mig Jduglega þiñe Nad og Myskun / og þoott eg hafe forsmad og Oþyrdt þyna Andlega Velgiørninga / þa hefur þu þo

ecke eñ nu teked þa fra mier/helld ur af þiñe Oukſeigianlegre Giæ- ſku og Laangſundar Giede/ tilbijd- ur mier æwallt Nadena og Lijfed i þijnum Syne: Og jafnvel þoott eg hafe misbrukad þijna Timan- lega Bleſſan / þa hefur þu ſamt ecke ſtraffad mig ſo hart / ad mig vante hana alldeiles/ Eñ þu læt- ur þier ſijfelldt þocknaſt/ ad for- ſorga mig med heñe rijkuglega = Þeſſa Dags Synder hefur þu ecke ſtraffad/ ſem þu þo med riettu kyñer ad hafa giort / med bræd- legre Eydeleggingu / helldur hef- ur þu forſorgad mig og verndad epter þiñe mykelle Myſkunſeme / Hvorneñ ſkal eg Endurgiallda DRottne alla þa Velgiørninga/

er hañ hañeñ hefur audsýnt mi-
er: O H(Erra/ lát þessa þýna
Giæsku leida mig til Apiur-
hvarfs / og veit mier ad eg ecke
alleina offre þier Þacklæte og
Lofgiørd / helldur og ad eg meige
stricka mier þañañ / ad eg uñ sýd-
er meige fiñ Guds Endurlausn /
fyrer JEsum Christum/ Amen.

(Les hier þar tvær Bæner/ Eina
uñ Guds Ord / og Fyrer-Bænena /
sem eru giørdar Fyrer Morgun Tymañ.)

Bæn um Guds Ord.

veitslu.

Þu Mýskunsame Fader/
Israels Verndare / þu
sem ecke sefur / og ecke
sýfiar þig/ Lát þier

vocknast ad vaka yfer mier a
þessare Nootku/ Vernda mig fyr-
er þijna Naad / fra ollum Myrk-
rasta Verkum / og vardveit mig
fyrer þijna Magt fra ollum Na
ska. Veit mier eirn hooflegan og
nægianlegast Svefn / so ad eg
kuñe ad verda hæfur til ad fram-
kvæma mitt Embætte / er eg a
Morgun a ad giora.

O Herra / lat mier sæfnast i
fernsku Miñe vera þa Stund /
er eg skal leggiast nidur i Molld-
ena/og epter þvi ad eg hverke veit
Dagen nie Stundena / nær min
Herra kiemur / þa gief mier þa
Naad / ad eg alltijd meige vidbuen
vera / ad eg alldrei life i soddan
Nattalage/sem eg þurfe ad Otta-
ast

aft fyrer ad Deya i/ helldur ef eg life/ þa meige eg lifa i DRottne/ og Deye eg / þa meige eg Deya i DRottne/ so ad hvort sem eg Life edur Dey / þa sie eg DRottens/ fyrer JEsum Christum / Amen.

(Bruka þina sömu Ban til ad enda þyna Banagiörd med / sem eg giörd er fyrer Morgun=Tijman. Nær þu afklædest / þa hugleid med þier / ad sa Tyd kiemur / ad þu skallt og afklædast Lykamanum / og ad Saalen a þa ad mæta Aflatakenn fyrer Guds Dooms Stoole / og heyrer þu þa þesse Ord før til / ad giöra hana so Hreina og Heilaga med sönnu Aptur=Hvarfe og Helgan / ad hann sem ei vill sia Synder edur Saurgun / meige i tærd flite (?) allsta hana / og taka vid henne. Lat þyna Hvijlu minna þig a þyna Gröf / og nær þu leggur þig nidur / þa seig:)

O þu Blessade Endurlausn=are/

are/ sem fyrer þiñ dyrmæta Dauda og Greftran hefur i burt tekeð Daudans Brodd & Magt Grafarennar/ veit mier ad eg med Gleðe meige niooта Forþienustu þessarar þinnar Sigurvinningar / og verda miñ Abate i Lyfe og Dauda. Eg vil leggia mig nidur i Fride og hvylast/ þvi þad ert þu alleina O HErra/sem þad gioreр/ ad eg mä Ohulltur bua. J þinar Hendur fel eg miñ Anda / þvi þu hefur Endurleyst hañ O HErra/ þu Sañleikßens Gud.

(A hinum fyrre Døgum Christnennar / voru þyrer utañ Kvølld og Morguñ Tyder/ Fioorer adrer Tymar eriglegeт / sem þeir kølludu Bænar Stunder / og var hiña fyrstu Christna Mañа Gudrækne so mykel/ ad þeir for-

forsoomudu þad alldrei / Nu a þessare Sälu-Volgu Olld / munde þad þykia alls Oþarft / ef eins margar være til-feingar / samt mä eg þo ei añars / eñ tala eitt Ord þar um / og seigia ad þad være ecke um of / þoott ad þeir / sem ecke eru hindrader af synum Embættes Þwnga / när Madur reiknar þær Bæner / sem halldast Almeñelega / so og þær / sem þeir giøra wtaf fyrer sialfa sig / ad þeir þa þrilliu og so þessar Fioorar Bæna-Stunder fyrer utañ syna Morgun og Kvølld-Þioonustu / sem eg allareidu hefe tilgiørt / og ad eingeñ þurfe ad leita epter / hverneñ hañ eige ad æfa sig i sijnu Gudrækne / Þa hefe eg teiknad upp nockrar Bæn/er / til ad biidia um eina edur adrar Christelega Dygd / af hverium siet hvør eirn kañ ad wtvelia (epter þvi sem hans Gudhrædsla wijser hañ a / og hans Hentugleike leifer) Sær sem hønnum tyckar / og med þad sama / ecke ad undañfella þa Iätningu / sem er giørd til ad brwka / añadhvørt a Morgnana

edur

edur a Kvølldeg / og alldrei ad gleit me Drottenlegre Bæn;

Enn ef nockur Madur hefur so myket ad sysla / ad hann ei hefur Tyma til so langs Bænahallds / þa ꜳ þo i Sannleika einginn so Annryke / ad hann ecke opt a Deige hafe Toom til ad lesa Drottenlega Bæn allema / gleime hann þvi alldrei, hinn ad minsta Koste / eff søkum þess / ad þad er Nafn-Boot Christens Manns / ad hans Borgar-Rettur er a Himnum/ Phil. 3. v. 20. Þa være þad eingenn Oþarse / ad hann nockrum Sinnum a Deige uppliftet Sinu sinne i Himenenn med eirne cønr Andvarpan / og kann eingenn so Annryke ad eiga / ad hann ecke hafe Toom til þess / þvi þad kann ad giørast / nær þu hefur hvad mest ad sysla. Einn Handverks Madur i Smidiu sinne / og Boonden vid Orfeed gietur þad giørt / og so sem hann ecke kann ad bregda Tyd þar til / og so ad hann er helldur skinlt vanta þessar Andvarpaner / þa hefe eg þeinkt / ad ei være Wrad/ad uppteikna

nock-

nockrar Greiner af Davids Psalmum/ sem hañ kañ ad brwka hier til / hvers lar hañ jafnañ kañ ad hafa til Reidu til þessa Gudrækneñar Lyrendes/ ef hañ Rinusifter lærer þar fyrer/ utañ / og fyrer þvi ad þær hlioda uñ Adskillañlegt / sumar uñ Fyrergiefning Syndañna / sumar uñ Andans Gafur/ nockrar uñ Guds Þeckingu / uñ ad bidia fyrer Christneñe / uñ Packlæte / etc. So kañ hver og eirn / epter þvi sem hans Þørf og Saalarefnar Lattalag minner hañ a / ad utvelja þad hañ vill. Þessar hefe eg utgiefed/ ecke so sem eitt fullkomed Safn / helldur alleinasta til Proofs / hvar epter Lesareñ kañ/ epter sine eigen Villd ad leita upp fleire/ añ edhvert af sømu Book edur og añars stadar i Ritningunne.)

Um Trwna.

Þu Blessade HErra/ hvers iñ Omsgulegt er ad þeckiast mañ Truareñar a JEsum

sum Christum/ Eg bid þig Iñelega/ Lát þiñ gooda Anda verka i mier pa riettu Tru/ sem þier vel þocknast/ z soddañ eina Tru/ sem ad verke fyrer Kiærleikañ/ O lát mig ei leita mier Hvildar i eiñe Daudre og Avaxtarlausre Tru/ helldur veit ad miñ Verk auglyse/ ad eg sie Truadur/ og ad þad meige vera su sigrande Tru/ er kuñe ad giøra mig Mattugañ til ad yfervinna Heimeñ/ og skapa mig epter JEsu Christi Vfirlæte/ a hvern eg true/ ad eg um sider naa meige Afetninge miñar Truar/ sem er eilijf Saaluhiálp/ fyrer hiñ sama JEsum Christum/ AMEN.

Uñ

Um Vonena.

DJerra / Þu ſ ert allrar Veralldarennar Von / Lát mig alldrei bresta hina ſøtu og ſtadføſtu Von / et helldur uppfylla Hiarta mitt med fagnſlegt Oftrauſt. Lát mig ei þeinkia ad þu áñad hvørt vilier ſættaſt vid mig / á medañ eg eñ nu helld áfram i mijnum Syndum/edur og fra þier ſkrioota mijnir Apkur-Hvarfe / Helldur bid eg þig/veit mier ſoddañ eina Von/ſem ad kuñe ad ſambiooda þeim Grundvelle / hvar uppá ſu reitta Von a ad byggiaſt / ſem eru þijn Fyrerheit / og ſoddañ eina Von / ſem kuñe ad uppe

upphvetia og styrkia mig til ad hreinsa mig af ollū Ohreinleika bæde Lijkamans og Sálarennar/ad hun kune ad verda eitt fast og O-bifanlegt Akkere Sálar minar / sem kune ad leida mig inn fyrer Fortiallded/hvar minn Fyrer-Renn are er ádur undan mier inngeingenn JEsus Christus minn Ypparste Prestur og blessadur Endurlausn-are/AMEN.

Vm Elskuna til Guds.

Þu Heilage og Myskun-same Herra/þu sem ad i sialfum þier ert O-endanlega Agiætur / og Oendanlega Nádugur og Myskunsamur vid mig / Eg bid þig / leif

leif ecke ad mitt Hiarta so For-
herdest af Prettvijse Syndarenn-
ar / ad þad i moolstande þinne
Fødurlegre Elsku / helldur ad hun
meige nea Diupum og Ævarande
Rootum i Briostenu mier. Herra /
Þier þocknast ad krefia Hiarta
mijns / og þu alleina hefur Rett
þar til / O / Lát mig alldrei verda
so Rangsnwenn / edur breika so O-
gudlega / ad eg skyllde undanskiota
þinum minsta Hluta þess / helldur
styrk mig / ad eg kunne ad Offra
þier þvi alldeilis og med øllu:
Enn O minn Gud / þu sier ad þad
er allareidu istteked / Verølldenn
med sijnum Hiegooma hefur Her-
sad a þad / og vardveiter þad / so
sem eirn sterkur Hervopnadur:
O þu

O/ þu sem ert laangtum sterkare/ yfer fall þu hana / og giør þessa mitt Overduga Hiarta þier ad Herfange/ þvo þad med einum hreinsande Kiærleikans Ellde/ so ad þad verda meige þocknanlegur Bwstadur þijns Heilaga Anda.

DRotten / Lat þier þocknast ad eg meige smacka þaa Glede / þañ Kiærleikans Sætleika / af hverium þijner Heilager hafa þañeñ vered fraa sier numder. Eñ fyrer þvi/ ad eg ecke siaalfur veit/ hvørs eg bid i þessu/ þar eg ecke siaalfur maa utvelia mier Sæte i þijnu Rijke / þa varna mier þo ecke H Erra ad drecka af þijnum Bikar. Veit mier so Trufastañ/ og so mykeñ Kiærleika / ad eg meige

meige lijda nockud fyrer þijna Skulld/ so fullkomen Kiærleika/ sem kuñe ad burtdrijfa allañ Otta og Tvomlæte/ ad mier eckert py-ke so swort edur bitúrt/ sem kuñe ad hindra mig fra ad audsijna þi-er þessa Hlijdne/ so ad nær eg aug lijse mijna Elsku i þui/ ad eg life epter þijnum Bodordum/ ad eg þa meige um sijder/ fyrer þijna Myst unseme / ødlast Lijfsens Coronu/ sem þu hefur giefed øllum þeim/ sem elska þig / fyrer þiñ Elsku-legañ Son JEsum Christum vorn HErra / AMEN.

Vm Truseste i siñe Gud-rækne.

O þu

Þu Heilage Herra/ þu sem krefur Sañleikans af hinũ insta Hiartans Gruñe/ eg bid þig Aud-miukleaga / ad þu vilier hreinsa Hiarta mitt af allre Hræsne og Følsku. Hiartad er O DRott-eñ/ Svikullt um fram̃ alla Hlute/ og mitt Hiarta er Svikulla hver-iu ødru Hiarta. O þu sem ran-sakar Hiørtun og Nyrun/ Proofa þu og rañsaka miñ insta Hiar-tans Gruñ/ og lát ecke neitt O-leifelegt vera duled hia mier / helldur hreinsa mig jafnvel med þijnum Ellde / so ad hvad sem Jardneskt er og Ogudlegt/ mætte uppbrent verda : O HErra/ Eg kañ ecke ad styggia þig / eñ eg kañ

Aud-

Audvelldlega ad svijkia sialfan mig. Eg andvarpa til þijn/ Lat mig ecke lifa i þeirre Villu/ helld- ur ad eg meige sia og hafa þa Spillingu sem mest er hulest / so ad eg ecke geime hia mier neina Byrnd edur Synd / helldur ad eg alldeiles utdrijfe þan Amalechi- ta. O Lat mig ei tala fridsam- ega til sialfs mijns / þar sem eingen Fridur er / helldur ad eg meige so um mig Dæma / so sem þu Dæmer / so ad eg alldrei giøre Frid vid sialfan mig / fyrre en eg er komen i fullkomna Sætt vid þig/ og med Hreinleika mijns Hiar- ta er Næfur til ad sia þig i þijnu Rijke/ fyrer JEsum Christum / AMEN.

Um Gudrækne i Bænenñ.

Þu Myskunsame Herra Gud/ þu sem ecke alleina leifer/ helldur og biþdur oss Aumum z Naudstoddum Skiepnum / til ad frambera vorar Audmiukar Bæner fyrer þig/ Veit mier ad eg meige bidia so tþdt og ogt/ so sem ad nockurnveigeñ kuñe ad sambioda Þorf miñe. Jeg medkieñe/ O Herra/ ad þad er hin stærsta Æra og Gagnseme / ad meiga hafa so frÿan tilgang til þÿn/ Ei ad siþdur er mitt syndugt Hiarta so Dofed og Fravyst/ ad eg flÿ og fordast allt Tækefære til þess. Mÿn Saal/ O Herra/ er Jlla halldeñ af

af einum Veikleikans Anda / er alldeiles Nidurlwt / so hun med einga Moote giefur lyst sier upp til þijn. O/ ad þu villder lata hier hocknast ad lækna þessa Sorglega / og þessa Aumkunarlega Siukdom / og uppvekia og lijfga þetta Jardneska Dofna Hiarta / ad þad Hindrunarlaust kuñe ad uppstijga til þijn/ ad þad kuñe riettelega ad vyrda þetta Ometanlega Frelse/ og hafa Ynde af ad koma nærre þier. Og ad mijn Koma til þijn / mætte vera med soddañ Vyrdingu / sem ad nockru Leite mætte samþyda þeirre Ognarlegu Hatign / sem ad eg kiem fram fyrer/ med sodd- añ Kostgiæfne og Alvörugiefne /

sem

sem kuñe ad sambiooda þeirre skoo
tu Neyd/ vid hverre eg kiem til ad
leita mier Hialpar/ og med sodd-
añ Skødugleika og Adgiætne/ sm̄
ad eingver fliugande Þank^r kuñe
ad hindra/ ad eg alldrei hier epter
verde sekur i þeirre Synd/ ad næ-
lægiast þig med Vørunum / nær
Hiartad er langt þar fra/ edur ad
mynar Bæner skule verda mier ad
Synd/ helldur ad eg meige so bid-
ia/ ad eg Bænheyrdur verde/ Lei-
ta so ad eg fyñe/ Knyie a / so fyrer
mier upplokeð verde. Og nær eg
þañeñ hefe offrad mynum Bæn-
um til þyn/ hier i Heime/ad eg mei-
ge þa syđañ prysa þig Eilyflega
i þiñe Dyrd og Hatign/ fyrer
þyns Sonar/ myns Frelsara JE-
su

su Christi Forþienustu og Fyrerboon / AMEN.

Um Lijtelæte.

Þu Stoore og Almaattuge Gud / þu sem ad byr i Eilijfdenne / og þo vyrdest ad bua hia þeim sem eru Andlega Voluder / Lat þu nidurdriupa i mitt Hiarta / hina kostulegu Audmiykaresar Gaafu / sem med ollu kunne ad utdryfa þa Hiegoomlegu Imbyrling / og stooru Þanka sem eg hefe um sialfann mig. Sann fær mig DRotten um mina eigen Overdugleika / Gief ad eg sia meige / þad eg er Aumur og Nakkur / Vesall og Naken / og ad eg ecke alleinasta er Molld /

 helld.

helldur og Synd/ so ad hvad hellst sem þu leggur a mig/ þa meige eg þo hallda Nendene fyrer Muñen/ og af Hiarta medkieña / ad eg er miñe helldur eñ hin allra miñsta af þinum Myskunsemdum / og stærre helldur eñ hid allra stærsta af þinu Straffe og Doomum/ Og gief mier O DRotteñ/ad eg ecke alleina sie Audmiukur fyrer mijnum Gude/ helldur ad eg meige og giora það fyrer Moñunum / ad eg ecke alleina sie Undergiefeñ þiñe Refsingu / helldur og miña Samchristeña/ og med Hoogvärd hlyde þeirra Aminningum / ad eg so i øllum Hlutum meige stickast mier / ad eg alldrei giøre nockurn Hlut til þss/ ad hafa mitt fram/

af eigeñ

eigeñ Hiegoomlegre Meknadar-
Synd/ og til þess ad eg meige od-
last þetta / þa veit mier / ad eg
af sôku Lijtelæte / meige dæma
sierhvern Mañ ad vera betre eñ
sialfañ mig/ og læta mier vel lij-
ka/ þott ad adrer dæme þañeñ
um mig/so ad alldrei ale eg nockra
stoora Þaanka um sialfañ mig/
edur gyrnest ad adrer hafe þa /
helldur ad eg ad eingu vyrde ad
vera lofadur / edur ad mier sie
hroosad af Moñunum / helldur
ad eg alleina leite epter þvi Hroo
se/ sem ad kiemur fra þier / ad eg
i Stadeñ þeirrar Mædu/ sem eg
hefe giort mier fyrer ad næ Mañ
aña Hroose/þa meige eg nu kosta
ollu mijnu Omake og Astundan

til ad þocknast þier/ þu ꝫ ad mootstendur Dramblætum/ eñ Lijtelæta uppfyller af Naad. Gief þad O Herra/ fyrer hans Skulld/ ſ m̃ audmykte sialfañ sig iñ til Daudans a Krossenũ/ þijns kiæra Sonar JEsu Christi / Amen.

Vm Guds Otta.

Þu Dyrdlega Hætign/ sem alleina ert stoor / og byriar ad Ottast fyrer/ Vppfyll mijna Sælu med Heilagre Alvorugiefne/ og Vyrdingu til þijn/ so ad eg meige veita þier þañ Heidur/ sem eg er skylldugur um̃ / ad eg meige hafa soddañ Vyrdingu fyrer ollu þvi er þier tilheyrer / ad eg alldrei

Van-

Vanhelge nockurn Helgan Hlut/ edur med Oheimillo drage þad undan/ mier til Gagnsmuna/ sem þu hefur sialfum þier skiled. Og O Drottenn / epter þvi ad þu ert einn Gud / sem ecke villt kalla hinn Seka Saklausann / Þa lat Otta þyns Riettlætes / þrysta mier til ad skialfa og hrædast fyr er/ ad styggia þig i nockru. O/ lat mig hrædast fyrer þvi / sem eg ä ad hrædast/ og ecke Ottast Manneskiuna/ sem ä ad deya/ edur Mannsens Barn / sem ad Skyndingu verdur afhøggved/ so sem Gras/ & gleinia þar fyrer mynum Gude og Skapara / helldur uthell yfer Sälu myna þeim Otta Drottens/ sem er Upphaf Visskunar/

 sem

sem ad knue ad leggia Taum vid allar mijnar skynlausar Gyrnder/ og læte mig ydulega sampyckiast þijnum Heilaga Vilia. Heyr mig O DRotten/ eg bid þig / og gief mijnu Hiarta soddan Otta/ ad eg alldrei vyke fra þier/ helldur verke mijna Saaluhialp med Ugg og Otta/ fyrer JEsum Christum / AMEN.

Um Trausted a Gude.

Þu Almæktuge Herra/ sem alldrei bregdst þeim er vona a þig. Eg bid þig / gief mier þijna Nad / ad eg meige hafa mitt Athvarf hia þier / i allre mine Sorg og Mootgange/ og alldeiles reida mig uppa þig.

Þu

Þu munt vardveita hafi O Herra/sem ølldunges reider sig uppa þig : O / Lat mig alltijd stydiast vid þa fastu Stod/ z alldrei vijkia hefie i burt fyrer þin brokna Reir Veralldarennar.

Lat mitt Hiarta ei þyngiast med Ahyggiu fyrer þessa Lijfs Næringu / þeinkiande um / hvad eg skule eta / og hvad eg skule drecka / edur med hvøriu eg skule klædast/ Helldur veit mier/ad nær eg med Æru og Astundan ræke mitt Embætte / ad eg meige þa gladur fela mig i þijna Forsioon/ Varpande allre mine Ahyggiu uppa þig / og ei syrgia fyrer neinu/nema ad vera i þeirra Tolu sem þu villt kannast vid / og for-

sorga / þeirra sem ad vardveitka piñ Vitnesburd/og lát sier umhugad vera / ad giøra epter þýnum Bodordum/ so ad nær eg hefe þañig leitad þýns Rýkes / og þýns Riettlætes / ad mig meige þa henda allt añad / med þeim Mæta og Mæler / sem þu epter þýnum Oendanlega Výsdoome sier mier þarflegast ad vera: Veit mier þetta og gief/O Herra/fyrer JEsu Christi Skulld/ Amen.

Vm Þacklæte.

Þu Nꝍduge og Myskunsame Herra / þu sem uppfyller alla lifande Hlute miꝫ þiñe Giædsku / og krefur einkes i Stadeñ / nema Þacklætes og Lof-

Lofgiørdar: Lat mig alldrei O Herra / gleima ad læka þier so Vægdarsama Skylldu / helldur ad mitt Hiarta meige ævallt fiska til þinar Myskunar / og mijn Tunga vidurkeña hana. Þad er Gledelegt og Þægelegt / ad audsijna Þacklæted/ Eg bid þig: lat mig ecke tapa mijnum Hluta i þeim Guddoomlega Fagnude / helldur veit mier / ad so sem eg þigg Daglega þijna Blessan / so meige eg og Daglega af Einlægu og Gudhrædду Hiarta/offra þier Þackargiørdefie / ad eg ecke allei-na med Vorum mijnum / helldur z med mijnum Lifnade meige auglijsa þitt Lof og Dijrd: Helga þu mig sialfur þier til Þioonustu/ ad

eg framgange i Heilagleika og Riettlæte fyrer þier alla mijna Lijfdaga / fyrer JEsum Christum min̄ Drottenn / og Blessadann Endurlausnara / Amen.

Um Angur og Trega.

Þu Heilage DRotten / þu sem med Nꝍd þine umfadmar alla ydrande Syndara / en̄ ert ein̄ forkærande Elldur a mooti øllum Hardsvijrudum / Hvørnen̄ kan̄ eg ad koma fyrer þitt Auglite? er med so mørgum mootþrooanlegum Syndum hefe reitt þig til Reide / en̄ hefe so lijted af sañre Ydran fram̄ ad bera til ad audmykia mig / so eg meige ødlast þꝍ-

na Myskun: O lát hier pockn= ast ad bleyta og smellta petta Hvermoodskufulla Hiarta / ad eg af Alhuga meige grꜳta mijnar Yferkrodslur: Slꜳ þu a petta Biarg O Herra/ ad Vatned meige rena þar af/ Ja/ Straumar af Tꜳrum/ til ad þvo mijna O= hreina Samvitsku. Mijn dofen Sꜳl / hefur i Syndenne allt Of= leinge sofed / Vek hana upp O Drottenn/ og sasnvel med Reidar= Slage / og lꜳt mig helldur fiina Pijna Skielfingu/helldur en ad eg eckert skule fiina til minna Synda/ Þu hefur sendt þinn Blessada Son til ad lækna sundurmared Hiarta: En Drottenn/ hvad vill gagna mier/ ef mitt Hiarta er O= skiertz

skierk? O/ Sundurmer þad/ so þvi Hoolped verde / med þeirre somu Lækningu / og gief mier / eg bid þig / ad nær eg Smusitte hefe smackad Beiskiu Syndarekiat/ ad eg meige þa hafa Vidbiood á hefie/ so sem ødrum Orme/ og sio-na Avexte þar af i Apkurhvarf-enu/ og Betran Lifnadarens/ so ad JEsu Christi vors Blessada Endurlausnara Næd og Myskunseme meige lofud og prysud verda ad Eilyfu/ Amen.

Um Hoogværdena.

Þu Blessade JEsu/ þu sem varst leiddur eins og eirn Saudur til þess sem hønum slatrar / Eg bid þig/ Lat þetta

þitt

þitt Noogværdar-Dæme drepa i mier alla Reide og Neiptrækne / og tilbu i mier eitn spakan z hæg lætan Anda / sem ad ecke verde uppegndur. N Erra / gief mier ad eg alldrei giøre neinum Orjett i nockru / og alldrei hefne mijn / hverśu miøg sem ad ein misbrijt ur vid mig / helldur endurgiallde þeim med Bæn og Goodgyrne / So ad eg / sem ad er þier so mørg Pund skylldugur / ei krefie eins Penings af mijnum Brædrum / helldur nær eg hefe Iklædst Mijskunarenar / Noogværdarenar og Polenmædenar Ydrum / ad þitt Fridur þa meige stioorna mijnu Hiarta / Og giør þad ad einum þocknanlegum Bustad / fyrer þig sem

sem ert Fridarens Hofdinge:
Hverium med Fodur og Heilogum
Anda/ sie Æra og Dyrd um alla
Eilyfd/ A M E N.

Um Hreinlijfe.

Þu Heilage og Ofleckade
J Esu/ Hvers fyrre Til-
koma var i Meyarenar
Lijf/ og þu sem giarnast
kys ad bua i hreinum og Ofleck-
udum Hiortum: Eg bid þig/
send mier þin Skyrlijfes Anda/
sem kune ad hreinsa mig fra oll-
um Holldsens og Andans Saur-
ugleika. O Herra/ min Lykame
er Mustere þyns Heilaga Anda/
O/ lat mig alldrei saurga pad
Mustere med neinū Ohreinleika/
og

z fyrer þvi ad af Hiartanu fram kiemur allt þad sem Manneñ saurgar / þa gief mier Drottenn / ad eg vakte vel Hiarta mitt / ad eg ecke hÿse i þvi neina Óhreina edur sw la þanka / helldur styrk mig ad vardveita Saal og Lÿkama Oflecka ud / ad eg þaneñ meige dyrka þig so hier i Heime / bæde med Saal og Lÿkama / ad eg med þier sÿdan Heidradur verde / A M E N.

Um Hoofssemena

Þu Naaduge Herra / þu sem af Giæsku þinne hefur gefed oss þÿnar Skiepnur til ad bruka til Lÿkamans Endurnæringar / Gief ad eg alltÿd meige þiggia þetta

þetta Frelse med Packlæte og Noofseme / O / Lat mig alldrei verda Smeckrunni so undergiefenn/ ad mitt Ord verde mier ad Snøru/ helldur bid eg þig/ ad eg hafe fullkomenn Vidbiood a øllu Ohoofe / og lat mig eta og drecka til þess/ og epter þeim Maata / sem þu hefur gefed mier þijnar Skiepnur til/sem er til Heilbrygdes / og ecke til Ohoofs. Og Herra/gief ad eg hafe meire Umhyggiu fyrer þeirre Fædslu/sem varer Eilijfelega / helldur enn þeirre sem forgeingur/ ad nær mig þanenn hungrar og þyrster epter Riettlætenu / ad eg meige þaa uppfyllast af þinn Naad hier i Heimenn/og epter þetta Lijf af þinne Dyrd/ fyrer JEsum Christ-

Christum / AMEN.

Um Hiartans Rooseme.

Þu Mÿskunsame Gud/ þu utvelur oss epter þÿn um Oendanlegum Wÿsdoome / og af þiñe Elsku erku reidubueñ til ad fæda oss med þiñe Giædsku. O/ læt mig alldeiles og fullkomlega vera ånægdañ med hvad hellst sem ad þier poeknast ad skicka og utvelia fyrer mig / og ecke gånga epter mÿnum færÿslegum Gyrndum / so ad i hvertu hellst Stande/ sem eg life/ þa meige eg ånægdur vera: HErra / gief ad eg alldrei mægle uñ mitt Lucku-Lån / ei helldur misunñe ødrum sÿns Lukkskiptes/

skipkes / og so eg kunne þeckia ad ödlast / þa bid eg ad þu vilier hreinsa Hiarta mitt / af öllum gijrugum Tilhneigingum / og lat mig alldrei gefa Fegyrndenne hid minsta Rum i minne Sælu/ helldur ad eg meige so forsmaa þesse fæfeingelegu Audæfe/ ad eg alldrei feste mitt Hiarta vid þau/ hvert helldur þau vaxa edur mijnka / helldur ad öll mijn Umhyggia meige vera fyrer þvi/ ad verda rijkur i Gude/ ad safna mier Fiesiood a Himnenum/ ad mijn Gyrnd meige þannenn vera til þess sem þar uppe er / ad nær Christur / sem er mitt Lijf/ auglijstur verdur / eg meige þa byrtast med honum i Vegsemd. Veit mier þad og

gief

gief þ HErra / fyrer Jeſſ ſama JEſu Chriſti Forþienuſtu / Am.

Um Koſtgiæfnena.

D HErra / þu ſem epter þijnum Vijſdoome hefur hagad þvi ſo / ad Maneſkiann ſkyllde fædaſt til Erfides / lát mig alldrei mootſtanda þeſſum þijnum Vilia / ſo ad eg ſkyllde leggiaſt i Omenſku og Jdiuleiſe / helldur gef / ad eg meige ſo haga minne Tijd / og ollu odru Tæne / er þu hefur truad mier fyrer / ad þeſſ láta og vonda þienara Doomur ecke vere yfer mig felldur. HErra / ef þad er þinn Vilie / þa lát mig i eitt edur anann Maata odrum

þioona

þioona meiga/ ad eg ei life so sem
eiñ gælaus Hlutur a Jordune:
Eñ umfram allt / þa lát mig ei
vera sialfum mier Onijtañ/ helld
ur lát mig leggia allt Kapp a /
giøra mijna Køllun og Utval-
ningu vissa. Mijn Sál er um-
kryngd af mørgum og ærvøkn-
um Ovinum. O / lát mig ecke
leggia mijnar Hendur saman i so
stoorre Nætlu / helldur vaka og
bidia / so ad eg falle ecke i Freist-
ne / og giete þolad Allrahanda
Torvelldne / so sem eiñ goodur
Christi Strijdsmadur / allt þar
til þu fiukur mig fra þessare strijd
ande Christne / til Sigurs og
Blessunar i þijnu Rijke / fyrer
JEsum Christum / Amen.

Bæñ

Um Riettvijsena.

ÞU Konungur Riettvijsennar / þu sem skipad hefur ad hallda Dooma og giora Riett/ lat þier þocknast ad hreinsa mitt Hiarta og Hendur med þinne Nåd frå øllum Svikum/ og Ranglæte / og gief ad eg meige ærlega og einlæglega breyta i øllum Hlutum. O / lat mig alltijd hafa Vidbiood a ad bruka Maglena til ad underþryckia / edur mijna Vitsmune til ad svijkia min Brodur / helldur ad eg meige fastlega hallda mig vid þa Heilogu Reglu / ad giora ødrum þad sama / sem eg villde ad adrer mier giør-

du/ og ad eg alldrei giøre mÿnum Christefidoome pa Smaan / ad breyta hreckvÿsslega edur Ogudlega/ helldur ad eg i Einfalldleika og Einlægne meige umgangast vid alla soleinge eg life/ Alldrei keppest vid ad safna stoorum Fiesiood i pessu Lijfe / helldur meire lÿted med Æru / meira helldur eñ stoora Jñtekt med Orietllu-NÆrra / gief ad eg smaasmugalega take mier Vara i þvi ad giefa hverium einum þad honum ber / hvert helldur hañ er mier Vandalaus edur Vandabundeñ / ad eg meige so breyta vid alla/ ad eingeñ hafe nockra Orsøk til ad tala nockud Otilheyrelegt um̃ mig/ so ad ef møgulegt er/ ad eg meige

hafa

hafa Frid vid alla Meñ / og hvørt neñ sem øllu þessu er vared / ad eg i Sakleyse meige alltijd taka Vara a þvi sem riett er / og hafa Frid um̃ sijder / Jaa Frid med þier fyrer JEsum Christum vorn HErra / AMEN.

Um Kiærleikañ.

O Þu Myskunsame HErra / þu sem alla hefur fædast láted af einu Bloode / og fyrer eitt Blood villder Endurleysa øll Mañsens Børn: Lát mig alldrei apturlykia mitt Hiarta fyrer nockrum / sem ad er Hluttakande sømu Nátturu og Endurlausnar med mier / helldur veit mier / og

gief eirn almeñelegañ Kiærleika/ vid allar Mañeſkiur. O Þu Fader Myſkunſemeñar / gief ad m.ł Hiarta meige þañeñ ſmellt' aſt/ ad eg iñelega keñe i Brioöſte u ñ allra miña Brædra Jñvortes og utvortes Neyd og Eymder/ og ad eg koſte allre Aſtundañ og Efn um mijnum til ad biarga þeim og vidhialpa. O/ lat mitt Hiarta alldrei halldeð verda af nockre O' Chriſtelegre ſialfs Elſku/ helld' ur rek þañ belvada Anda i burtu fra mier / og gief ad þiñ Kiær' leiks Ande meige apkur iñgangá/ og giöra ſier Buſtad i mier / og gief ad eg leite epter ad gagnaſt mijnum Næunga til Uppbygg' ingar / og ecke ad þocknaſt ſialf' um

um mier / so sem ad Christur ecke
sialfum sier pocknadest. HErra/
lat mig vera þañ trua Þienara /
sem þu hefur i Hendur feinged
þitt gooda Pund ødrum til Gag=
ns / ad nær þu heimter af mier
Reikningskap miñar Raadsmeñ=
sku / ad eg þa meige giøra pad
med Glede og ecke med Sorg: Gief
þad Myskunsame HErra / fyrer
JEsu Christi Skulld / Amen.

Vm Stødugleikañ.

O Þu eilijfe og Oumbreyt=
anlege HErra Gud/ þu
sem ert hiñ same i Giær
og i Dag/ sem þu alltijd
vered hefur. Lat þier pocknast ad
medbijta mier nockrum Geystum

af þessu þijnu Agiæte / nockurn
Smeck af Skødugleikanum/ miër
sem ad er ein vesøl Skiepna/ um̃
breytanleg og Ostødug / og snjist
i kring af hverium Vind-Blæ-
Myner Vitsmuner eru brygdul-
er. O/ stadfest þa i þijnum Sañ
leika, Lat þa ei Taldregna
verda / af Söikradesens Undr-
um/ so ad eg ecke villest fra Sañ-
leikanum/og falle fra mijnum A-
setninge. O HErra/ miñ Vil-
ie er i sama Mata hverfull og
Ostødugur/ og helldur ei stadfast-
lega vid Gud. Miñ Goodvilie
er eins og Morgun-Sky / so sem
Doggeñ ærla a Morgnana/ sem
brædlega uppstyttest. O/ styrk
þu mig og stødugañ gior/ og þad

Sooca

Gooda sem þu hefur uppbyriad i mier / þa lát þier þocknast ad fullkomna þad og framkvæma / allt til Christi Dags. HErra/ þu sier mina Veikleika / og þu veitst hversu margar og stoorar Freistingar eg hefe ad beriast vid: O / lát mig ecke reida mig uppa siælfan mig / og skyl þu Hofde mijnu a Barattu-Deigenum/og lát mig Sigurena vinna i ollu Andlegu Strijde / fyrer hann sem ad elskade mig. O / lát hverke Verolldena / nie mitt eiged Holld og Blood / hræda edur locka mig fra þeirre Nijdne sem mier byrar þier ad audsijna / helldur veit mier/ ad eg alltijd stande stodugur og Obifanlegur / takande Va-

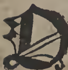
ra a DRottens Verke / og med
Þolenmæde sie stadfastur i hinu
Gooda / keppest epter Heidrenum
og Vegsemdenne / og um sijder od-
lest hana samt Odaudlegleikan-
um og eilijfu Lijfe / fyrer JEsum
Christum vorn DRotten / Amen.

Stutt Vtskijring.
Yfer

Drottenlega Bæn /

Til ad bruka so sem fyrer Bæn.

Fader vor þu sem ert a Himnum.

HErra / þu sem byr i
þeim hæa Himne / þu
sem hefur giort ock af
Molldu / og ad nyu End-
urgefed

urgefed off til Saluhiálplegrar Bónar / og hefur soddan Mýskunsemi og Elsku til vor / so sem einn Lyknarfullur og Góðgiarn Fader. O/ lát off elska þig aptur so sem Børn / so ad vier kunnum ad líkiast vorum Fodur a Himnum / hvar ed byr hinn sanna Glede og Hreinleike/ Gief ad vier forsmaaum allar fotksamlegar Syrnder og sauruga Otugt Veralldar þessarar / og ad vier so Hugleidum þa Hlute / sem þar uppe eru/ ad vier jafnan hofum vorn Borgara-Riett a Himnum/ hvadan vier væntum vors Frelsara JEsu Christi.

I, Helgest þitt Nafn.

VPPfyll vor Hiørtu med sooddann Bandsæte / ad vier berum audmiuka Virdingu til þyns Nafns / sem ad er Stoort / Undarlegt og Heilagt / og so vyrdum og i Heidre hofum allt þad sem tilheyrer þier og þiñe Dyrkan / ad vier þar med kuñum ad læka siaa vora Lofning fyrer þiñe Hætign. Allt Foolked lofe þig. O Gud / Allt Foolked lofe þig.

II. Tilkome þitt Ryke.

Stadfest þitt Tygnar Sæte O DRotteñ æfenlega i vorum Sælum / og vordstu ad nidurdrepa med Krapte þiñar Nadar øllum þeim

þeim mootþroosãlegum Gyrnd-um / sem upphefia sig a moote þier / þad eru þesser þijner Ovin-er / sem ecke vilia ad þu skuler rijk-ia yfer oss : O / laat þaa koma fram og verda a Flootta rekna af þier / so ad vier meigum so fru er þegnar verda i þessu þijnu Naadar-Rijke / ad vier mættum verduger verda til ad komast i þitt Dijrdar-Rijke. Og þa / HErra JEsu / Kom snart.

III. Verde þinn Vilie / so a Jordu / sem a Himne.

Tyrk oss med Naad þinne / ad vier med Glede under-giefum oss þijnum Vil-ia / i øllum Krosse og Þo Moot.

Mookgænge/ og sieum reidubuner til ad lifa epter honum i ollu þvi er þu bijdur. Veit oss eina Nint neiſta Alvorugieſne i þiñe Þionustu / med hverre ad prijdder eru þeir blessudu Einglar / sem standa frame fyrer þijnu Auglite/ ad vier meigum hlijdnast þier med eins mikelle Nugprijde og Glede/ ad nær vier so epterfylgium þeim i siñe Hlijdne / ad vier þa meigum sijngia med þeim eilijft Lof og Prijs i þijnu Rijke / frame fyrer Gude og Lambenu æfenlega.

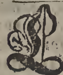
IV. Gief oss i Dag vort Daglegt Braud.

Uppfyll oss allt̃d med þiñe Nad / og fæd og forsorga vorar Sæler til þess eilijfa

Lijfsins.

Lijffsens. O / lat þier i sama Mata pocknast ad forsorga vora Lijkame / med øllu þvi er þu veitst ad vier vidþurfum til Vpp helldes / a medan vier umgøngunst hier a Jordune: Og ad vier i øllu þvi er þeim vidkiemur meig um varpa vorre Ahyggiu uppa þig / leitande fyrst þyns Rijkes og þess Riettlætes / og efunst so ecke um / ad oss mune þa allt Gott tilleggiast.

V. Fyrergief oss vorar Skullder / so sem vier og fyrergiefum vorum Skull dunautum.

Akna verat Sealer O Herra / þvi vier høf-um ſyndgaſt amoote þier/ og lat þyna Myſkunſe-me vera yferfliootanlega vid oſſ / og fyrergief oſſ allar vorar Yfer-trodſlur / og gief oſſ O Drott-en / ad vier alldrei ſpillum þeſſare þinne ſtooru Myſkunſeme / med þvi ad vier ei vilium tilgiefa vor-um Brædrum þeirra Miſgiørd-er/ Helldur ad vier meigum hafa ſoddann Medaumkun med ødrum/ vier ſem þeſſarar Medaumkunar ſæingtum metr vidþurfum/ ad vier epter Chriſti Bode mættum ſo fullkomlega og algiørlega fyrer-giefa/ ſem vier Oſkum ad oſſ verde fyrergiefed / fyrer hans For-

þien-

þienuſtu og Bæna Stad.

VI. Eige leid þu oſſ i Freiſtne.

HErra / vier megnum eckert a mooti þeim margfølldu Freiſtingum / ſem Daglega a ſtrijda oſſ. Vor Augu lijta allt eina uppa þig. O / ad þu villder læta þier þocknaſt / annadhvort ad hindra þær / edur og ad ſtyrkia oſſ / og epter þinne Trufeſte ecke leifa / ad vier ſkulum freiſtaſt um̃ Megn fram̃ / helldur i øllum vorum̃ Freiſtingum vijſa oſſ Vegenn / ad vier meigum undannkomaſt / ſo vier ecke af þeim ſigrunſt / Helldur hær vier þar til kølluniſt / ad vier

kyñum

kynum þa Mootsiodu ad veita / jafnvel þott vier skylldum Lyfenu kapa/ fyrre en vier skylldum upp. giefast. So nær vier þanen siod uger stondum allt til Daudans / ad vier þa af þier odlast meigum Lyfsens Corona.

VII. Helldur frelsa oss fra Illu.

DRottenn / Heimurenn er nidursetten i hiö Vonda / en vier hlioot- um ad velkiast i Heim- enum / a medan vier berum epter oss Lykama þessa Dauda: Vier bidium þig sem alleina ert Good- ur / fyrer hans Skulld sem ad Heimenn hefur yfervunned / hialpa þu

þu oss med Styrk þijns Anda i þessum vonda Heime / ad vier ecke samlögunst hönum : Minst O Gud / þeirrar Atvostdugu Bæn ar / er þinn Eingietens Sonur beidde þig/ under sijna Pijnu/ seig iande : Eg bid þig Fader / Ecke ad þu taker þa i burtu ur Heim- enum / helldur ad þu vardveiter þa fyrer Heimenum. O / vor Gud/ þu þecker vorn Veikleika / ad þegar vier vilium giöra hid Gooda/ þa loder hid Jlla vid oss/ þess vegna bidium vier þig: Trod þu Andskotann under þinna Barna Fætur / og frelsa oss fra öllu þvi Jlla / er hann hyggst ad giöra oss bæde til Lijfs og Sælar / enn stadfest

stadfest oss i hinu Gooda/ þier til Lofs og Dyrdar.

Hvad þitt er Rijked/ etc.

Bænheyr þu oss / og gief oss eitt Nadugt Svar uppa vorar Bæner / þvi þu ert allrar Jardarenn ar Konungur / þyn Magt er Oendanleg / og þu kant ad giefa oss lángtum meira / enn vier kunnum ad bidia edur hyxa. Þier allei eina heyrer Vegsemden til / fyrer allt þad Gooda / er þu annadhvort verkar i oss / edur veiter oss / þar fyrer sie Blessan / Heidur / Æra / z Magt / þeim sem a Stoolnum situr / vorum Gude / fra Eilyfd til Eilyfdar / A M E N.

Gudrækelegar Andvarpan
er/ utdregnar af Davids Psalmum.

Vm Syndaña Fyrergiefning.

Vð verttu mier Nadugur epter Myskunseme, þiñe. Afþvo þu Misgiørder mijnar, epter þiñe Myskun.

Þvo þu mig vel af minne Misgiørd / og hreinsa mig af Synd miñe.

Byrg þitt Andlit fyrer mijnum Syndum / og afþvo allar mijnar Misgiørder.

Mijnar Misgiørder eru mier yfer Høfud geingnar / þær eru mier

mier ordnar allt of þungar / so
sem ein stoor Byrde.

Gack ecke i Doom vid Þrål
þin / þviad eingeń sa ed lifer / kañ
ad vera Rietlatur fyrer þier.

O DRotteń fyrer þyns Naf-
ns Skulld / verku Naadugur Synd
misie / þvi hun er mykel.

Snu þier DRotteń / hiælpa
Sælu minie / freisa mig fyrer þiñ
ar Myskunar Skulld.

Um Guds Naad.

Kień mier ad giora hvad
þier þocknast / þviad þu ert
miñ Gud.

Kień mier þijna Vegu / O /
DRotteń / og eg vil gånga i Sañ
leikanum. Bind mitt Hiarta

vid

vid þig / so eg Otteſt þitt Nafn.

Hreint Hiarta ſkapa þu Gud i mier / Endurnya eitt riettan Anda i mijnu Lijfe.

O / ad mijner Veiger mætti ſtoduger verda / til ad hallda þijn Bod / þa mun eg ei til Skammar verda.

Hneig þu Hiarta mitt til þiñа Vitnisburda / og ecke til Agyrne.

Fraſnu mijnum Augum fra Hiegoomanum / hallt mier vid Lijfed a þijnum Veige.

Jeg er Framande a Jordunne / hyl ecke þijn Bodord fyrer mier.

HErra / kieñ mier ad telia mijna Daga / ad eg meige hneigia mitt Hiarta til Vijsdooms.

Vm Guds Þeckingu.

DRottenn / hversu leinge villtu gleyma mier / hvad leinge villtu byrgia þitt Andlit fyrer mier ?

Hyl ecke þitt Andlit fyrer mier. Burtkasta ecke þijnum Þienara i þinne Reide.

Þijn Myskunseme er betre enn Lijfed / HErra / upplyst þijnu Auglite yfer mier.

Gled Sælu þijns Þienara / þvi til þijn DRottenn vil eg upplypta Sælu mine.

Þackargiørd.

EG vil lofa DRottenn alla Tijma / og hans Lof skal jafnan vera i mijnum Munne.

Þi

Þu ert nuñ Gud / og eg vil þacka þier nuñ Gud / eg vil uppehefia þig.

Eg vil lofa DRottẽñ so leinge eg life / eg vil syngia mijnum Gude Lof a medañ eg er til.

Lofadur vere Gud / sem ecke hefur burt kastad miñe Bæn / og ecke hefur snued siñe Myskun fra mier.

Lofadur vere sa HErra Gud / Jsraels Gud / sem alleina Dasemdar Verkeñ giorer / og lofad vere hañs Nafn æfeñlega / og øll Jørdeñ sie full af hañs Vegsemd / Amen / Amen.

Um Himlẏ i Neydeñe.

Gud

Vo verku mier Nadugur / verku mier Nadugur / þviad miñ Sala treyster a þig / og eg forlæt mig uppa Skugga þiña Vængia / þar til Oluckañ er yfergeingeñ.

DRottiñ frelsa mig fra Ovinum miñum / hia þier hefe eg faled mig.

Vardveittu Salu miña og frelsa mig / ad eg ei til Skamar verde / þvi eg vona a þig.

Miñ Augu lijta jafnañ a DRottiñ / þvi hañ mun leysa Fætur miñar ur Netenu.

Snu þier til miñ / og verk mier Nadugur / þvi eg er Einsamall og fatækur.

Angist

Angist mijns Hiarta er myk-
el/ leys mig ut af miñe Neyd.

Fyrer Christneñe.

Gjør vel vid Zion epter þiñe Velþocknan/ upp-bygg Jerusalems Mur-vegge.

O Gud / hvar fyrer ertu so lenge i burtu frá oss? þvi skal þijn Reide riuka so yfer þijnum Saudum / er þu hefur ad fæda?

O/ þeink a þiñ Søfnud/sem þu afrekader / og Endurleyster fordum Daga.

Sia til þiñar Arfleifdar / til Fiallsens Zion / sem þu hef-ur bued a.

Þad er Tymetil Drottiñ/ ad

þu gieter ad þvi/ þeir hafa sund urrifed þijna Jörd.

Gud/ bu þig/ frammkvæm þitt Eyrende / Gud frelsa Jsrael af sine Neyd.

Stutt Agrip um þær Synder/ er Meñ eiga ad ransaka sialfa sig um/ Sierdeilis ádur eñ Madur geingur til Sacramentis / at þreifande þad/ hvad oss yfersiest i Skylldu vorre/

Moote Gude.

Hvoriar Synder ad eru þessar

Trwen.

AD trua þvi ecke ad Gud sie til.
Ad trua ecke hañs Orde.
Ad trua ecke hañs Orde/ so ad Madur lifi epter þvi.

Boneñ.

Bonen̄.

AD efast um̄ Guds Myskunsemi / so ad vier forsoomum vory Skylldu.

An Orsakar og Lijkenda ad reida sig uppa Guds Naad / so leinge vier lifum i nockure vitaalegre Synd.

Elskan̄.

AD elska ecke Gud fyrer han̄s yferburda Skulld.

Ad elska han̄ ecke fyrer sijna Giædsku vid oss.

Ad leggia ecke allan̄ Hug a ad þocknast hønum.

Ad ástunda ecke ad lifa epter han̄s Bodordum.

Ad læka sig ei længa epter ad

niooka hans í Himna Ryke.

Otten.

AD otkast ecke Gud / so ad vier vørunst ad styggia hann.

Ad otkast Mennena meir enn Gud / i þvi ad giøra nockra Synd til þess / ad umflija nockurn Veralldlegann Mootgang.

Traustid.

AD reida sig ecke uppa Gud / i Neyd og Hætta.

Ad bruka Oleifeleg Medøl til ad frelsa oss þar fra.

Ad treysta ecke Gude i øllu Tijmanlegu.

Ofmikel Ahyggia i ukvortes Hlutum.

Ad forsooma ad erfida / vænt-

ande

ande/ ad Gud mune hialpa oß i voru Ydiuleyse.

Ad vona ecke Guds Blessunar / nær vier med ærlegu moote leitum vors Brauds.

Audmiukten.

AD meta ei Gud mykels.

Ad vera ei undergiefen hans Vilia med allre Audsveipne.

Ad vera ecke med Þolenmæde Anægdur med hans Vilia/ helldur mogla under Straffenu.

Ad betra oß ecke / og Leidrietta þar vid.

Ad packa honum ecke þar fyrer.

Ad medkienna ecke hans Vysdoom i þvi/ ad utvelia Lan og Luckn fyrer oß/ helldur vera faller

af vorum Opolenmædes Oskum.

Heidur.

AD heidra ecke Gud i þvi / ad bera Virdingu fyrer øllu þvi er honum tilheyrer.

Ad vera Oskickanleger i hans Huse.

Ad stela fra Gude i þvi / ad ræna þvi sem honum er helgad.

Ad vanhelga hans Helgedaga/ so sem Suñudagen/ Stoorhatijder Christelegrar Kyrkiu / og Almeñelega Bænadaga.

Ad forsooma ad lesa Ritning una / og ecke ad hugleida þad vier lesum.

Ad vera hyrdulauser i ad þeck ia Skylldu vora/ og vilia helldur

vera

vera ſkavyſſer i þvi / eñ ad kaka oſſ uppa Mœdu og Erfide/ til ad læra ad þeckia hana.

Ad læka vora Gudhrædſlu þar i foolgna vera/ ad heyra margar Predikaner/ añ þeſſ ad lifa þar epter.

Ad briooka vort Heit/ er vier giørdum i Skijrnenne/ med þvi ad leita Hialpar hiá Galldramøñum / ſem er hid ſama og hiá Dioflenum ſialfum.

J þvi ad elſka Veralldareñar Hof-frakt og Yferlæte/ og lifa epter heñar ſyndſamlegũ Vana.

J þvi ad frañkvæma Holld-ſens Gyrnder.

Ad vanhelga DRottens Kvølld maaltijd.

J. þvi ad koma dauser og van-vitrer þangad / man þess ad ran-saka sialfa sig / man. Angurs og Trega / og Asetnings til Betrunar.

Ad framkoma Ofkickanlega / og. fyrer. ukast Gudrækne og ißeelega Astundan.

Ad briooka þad Loford / er Men hafa giort þar.

Ad vanhelga Guds Nafn/med hædelegū Þankū edr Ordbragde.

Ad giefa ødrum Orsøk til ad spotta hañ/ med skamarlegu og Ogudlegu Lifferne.

Ad koma ødrum til ad sverta um Oleifelega Hlute.

Meinsære.

Ad sveria og formæla i Gilskap-

Guds Dijrkun.

AD dijrdka ecke Gud;

Ad forsooma Bænena / bæde openberlega og heimuglega / og þykia vænt um / ad hafa Orsok til ad giora þad.

Ad bidia um Oleifelega Hlu-ke/ og fyrer Oleifelegar Orsaker.

Ad hreinsa ecke vort Hiorta af Syndenne/ądur enn vier bidium.

Ad bidia ecke med Tru og Audmijkt.

Toomlæte og Hofe i Bænenne.

Ad þeinkia um annad medan vier erum ad bidia.

Adskiliganleg Skickun og Nattalag medan vier bidium.

Apturhvarþed.

AD forsooma ad snua sier til Guds.

Ad hallda ecke Daglegan Reikningskap vid sialfa oss / um vorar Synder.

Ad taka oss ecke vissar Tijder til ad audmÿkia oss og jáka vorar Synder / edur og ad giøra pad allt osskiallðan / ad hugleida ecke vorar Synder af Alvøru / so ad vier par af mættum fá sannarlegt Angur og Trega.

Ad leggia ecke nockurt Strass á sialfan sig / med Føstum edur ødru / til ad deyda Hollðsens Synder.

Afgudadijrdkun.

YFvertis Afgudadÿrdkun / ad giøra

giora Skiepnuna ad Gude.

Jfvörkis Afgudadyrkun / i þvi/ ad elska meir / edur reida sig meira uppa Skiepnuna enn Skaparann.

Moote simlzum oss eru þessar Synder.

Lijtelæted.

AD hafa offstoora þanka um sialfan sig.

Vidvijkiande.

Natturunnar Giædum/ Frijdleika / Vitsmunum / etc.

Luckunnar Giædum / Rijkdoome/ Virdingum.

Nadarennar Giædum.

Ad sækia mieg epter Lofstijr af Mønnum / og fyrer soddann

Hroos ad bidia / og ad giefa Ölmusur.

Ad drya nockra Synd til þess ad verda ei klagadur/edur hæddur af Ogudlegum Mönnum.

Hoogværdeñ.

AD vera Brædlyndur z Stoorsiñadur.

Umhyggiañ.

AD hyggia ecke um̃ / ad Hugleida hvørneñ vier erum a oss komner i Andlegum Efnum.

AD rañsaka ecke sialfa oss epter hiñe riettu Reglu / þ er vora Nlÿdne/ epter Guds Bodordum.

Ad Hugleida ecke hvørt eiñ Hlutur er leifelegur/ædur eñ vier førum ad byria hañ/ Ad hugleida

ecke

ecke vort undanfared Lyferne/ til
þess/ ad lata oss ängra þad Von-
da / en giefa Gude Dyrdena fyrer
er þad Gooda.

Hiartans Rœckeme.

AD vera ei anægdur med vort
Luckü-Lan.
Ad sækia miøgso epter Virde-
ingum og Rijkdoome.
Ad leita epter ad ævista þvi-
lijkt/ med syndsamlegum Medølu.
Ad øfunda adra af sine Vel-
geingne og Luckü.

Kostgiæfne og Astundan.

AD forsooma/ad vakta sig fyrer
freistnene/ & ad mootstanda hene.
AD bruka ecke Guds Nad/ hvorke
helld-

helldur hun er Utvortis edur Innvortis/ hønum til Dýrdar.
Ad misbruka Nátturuskar Gafur / so sem Vitsmune og Næme / etc. til ad syndga.
Ad forsmá og mootstanda Nockurslags Anda Kallan.

Hreinlijfe.

Saurugleike / Hoordoomur / Frillulifnadur / þær Gyrnder sem eru a moote Náttúrlegre Náttúru / Augnaña og Handaña Saurugleike / fulat og liettferdugar Ord-Rædur.
Ohreiner þánkar og Oskér.
Ad krydda so fyrer Lijkamañ / ad Holldleggr Gyrnder aukest þar med.

Ad leggia ecke Kapp a/ ad prýda sa Lýkamañ med Fostum og odru Bindinde.

Hoofsemeñ.

AD eka ofmyked.

Ad eka fyrer Lysteseme/og ecke fyrer Heilbrigde.

Ad vera allt of-kræseñ og Kostnadarsamur i Matædenu.

Dryckiuskapur.

Ad drecka meir eñ vier þurfum/ poott vier ei verdūm druckner.

Ad eyda vorre Tijd og Feningum i Selskap.

Ad misbruka vors Høfuds Styrk/ til ad drecka adra druckna.

Ofmykell Svefn.

Lete og Forsoomun i voru Kalle og Embætte.

Ad bruka Oleifelega Skemtan.

Ad bruka hina Leifelegu allt of-opt.

Ad eyda ofmykellre Tyd þar til.

Ad lockast til Reide edur Agyrne þar af.

Ad stæra sig af Klædnadenum.

Ad hallda oss betur/ en vorum Stande sambodur.

Ad kosta ofmykelle Tyd/ Umhyggiu edur Feminum þar til.

Ad hallda sier fra þvilyku Ohoofe/ ecke fyrer Samvitskunar Saker/ helldur af Nydsku.

Ad svellta Lykamann til ad fylla Siooden.

A moote vorum Naunga eru þessar Synder.

Ad

Ad vilia ecke giora honum Riett.

AD giora vorū Naunga Orett.

Ad hafa Gaman af ad fella hañ Orsakalaust.

Ad koma honum til ad syndga med Vallde / Raade / Aeggian / edur Epterdæme.

Nræda hañ frá ad vera Gudhræddur / med þvi ad hlæa ad honum þar fyrer.

Ad leitast ecke vid / ad snua þeim til Yferbootar / sem vier hof um komed til ad syndga.

Mord.

Mord openbert edur heimuglegt.

Ad koma odrum til Ohoofs edur añarra Lasta / hvar med peir

þeir kuñe ad tapa Heilbrygdeñe edur Lijfenu.

Ad koma Mo̊ñu til ad beriast.

Ad særa edur meida vors Nau̇nga Limu.

Bræðlynde og Heipt a moote honum.

Hoordoomur.

AD fala sijns Nau̇nga Eigeñ Konu.

Ad fremia Hoordom med heñe.

Meinseme og Illgyrne.

AD eyda og fordiarfa añara Gotse af einkoomis Illgyrne.

Agyrnd.

AD gyrnast vors Nau̇nga Gots / so vier siálfer kuñum ad eignast þad.

Ad underþryckia.

AD underþryckia vorn Naunga med Wallde og Magt / edur under Riettarens Skyne.

Þioonadur.

AD borga ecke þad vier tøkum til Laans.

Ad laata ecke uke þad vier høf um Goodviliuglega lofad.

Ad íftehallda Þioonustu Folks Launum.

Svik.

OTruskapur i þvi sem oss er tru ad til / añadhvørt a moote þeim Lifande/edur þeim Daudu.

Ad svyjkia vorn Naunga i Kaupum og Sølum.

Ad ærakast af vors Næunga Þorf.

Falskur Vitnisburdur.

AD myrka vors Næunga gott Nafn og Rikte.
Med Lingvitne.
Med Hæde og Gankaskap.
Med Roogburde.
Ad hallda med þeim/ er flytia öll Hvæting.
Ad vera buen til ad trua öllu Illu/ er sagt verdur um adra.
Grunseme/ sem a eingum Fook um stendur.
Ad fella bradan Doom yfer aþan.
Ad forsmaa aþan fyrer eins hvers Veikleika Saker.

Ad koma ödrum til þess sama/ Med því ad hlæia ad Honum.

Ad ala Hatur i Hiartanu.

Ad Oska vorsl Naunga heimuglega Dauda edur Meins.

Ad glediast af því / nær Honum illa vegnar.

Ad forsooma ad bæta vorum Naunga þad / sem vier kyñum ad hafa giört Honum Oriett.

Lijtelæte og Riettvijse.

AD vera Dramblatur og Stollt ur vid adra.

Ad vera Jll-lyndur og brædsiñ adur i Vmgeingne siñe vid adra.

Hörd og beisk Ord.

Ad formæla ödrum.

Ad audsyna ecke tilbærelega Virð-

Virdingu þm̃ sm̃ eru ædre en vær.

Ad leitast vid ad mÿnka þad gott Alt / sem aðrer kuña ad hafa a þeim.

Ad kosta ecke vorre Astundan og Femunum til ad hiælpa þeim / sem vor medþurfa / edur eru Naud stadder um̃ vora Adstod.

Packlæte.

Obacklæté vid þa sem hafa aud synt oss Velgiorder / sierdeiles mooke þeim sem auka oss.

Ad lagfæra ei þad þeir læra oss.

Ad reidast vid þa þar fyrer.

Ad bera ecke tilheyrelega Virdingu fyrer voru Yfervallde.

Ad dæma og tala illa um̃ þad.

Ad møgla um þann Statt / sem oss er uppælagdur.

Ad vilia ecke hlyda þess Løglegum Skipunum.

Ad giøra Upphlaup mooti Þvi / edur vera i Fylge med þeim er þad giøra.

Ad forsmaa vora Andlega Forelldra.

Ad elska þa ecke fyrer þeirra Embættes Skullд.

Ad hlyda ecke þeim Guds Bod um/ er þeir auglÿsa oss.

Ad vilia ei giefa þeim þeirra tilbærelegt Upphellde.

Ad yfergefa vora riettu Kieñe fedur / og fylgia ødrum epter.

Forelldrar.

AD vera hardsvijrader og vond-er a moote Forelldrum vorum / forsmaa og uthroopa pa fyrer þeirra Beikleika Saker.

Ad elska pa ecke / edur hafa Vmhyggiu fyrer ad hugga pa.

Ad forsmaa þeirra Raad.

Ad mogla a moote þvi þau skipa.

Ad vilja eignast þeirra Fiemune/jafnvel med þeirra Dauda.

Ad hiaalpa þeim ecke i allskonar Neyd.

Ad forsooma ad Oska þeim Guds Blessunar.

Ad elska ecke sijn Børn kiærelega.

Ad Mooder vill ecke hafa sitt Barn a Briooste aan Orsakar.

Ad

Ad færa þau ecke til Skrýn-areßar.

Ad underviſa þeim ecke i Ung doomenum i þeirra Sialuhialp-ar Efnum.

Ad leifa þeim ad veniaſt a nockurt ſyndſamlegt Athæfe/ med þvi ad amtiſa þau ecke i Tijma.

Ad giefa þm vond Epterdæme

Ad taka allañ Dug fra þm/ med allt ofhardre Umvondun.

Ad hafa ecke Umhyggiu fyr-er þeirra Tijmanlegu Upphelldi epter þorum Efnum.

Ad enda og ſooa þvi ſem vier kyñum ad læta þeim epter.

Ad hallda ille Golſenu ſo lein-ge vier lifum/ eñ læta þau breſta a tæðaſt.

Ad leikast ei vid ad ukvega þeim Blessan med voru Christelegu Esserne.

Ad kidia ecke Gud alvarlega fyrer þeim.

A moote Brædrum.

AD hafa ei hiñ rietta Broodurlega Kiærleika.

Ad nisuña þeim og hata þa.

Ad elska ecke vora Andlega Brædur / sem eru aller Sam-Christner.

Ad lata oss ei ganga til Hiarta / nær þa hender eitthvort Mootlæte.

Ad lata oss ei fiña i Heilogum Samkomum an Orsaka.

Ad lata oss ecke iñelega til Hiart-

Ad sooa þvi med Nyrdulesse.
Ad mogla a moote þeim.
Ydiuleyse.
Augna þioonusta.

Hwsbændur.

AD Husbændur eru allt ofhardræder og Ofbelldisfamer vid sijna þienara.

Ofur eptirlaater / letsa þeim ad forsooma Skylldu sijna.

Nafa einga Vmhyggiu fyrer Saalum þeirra.

Ad hyrda ei um / ad laata þa læra sijn Christendoom.

Ad samþikia þa ecke nær þeir syndga.

Ad giefa þeim ecke Tijma til ad dyrka og þioona Gude.

Kiærleiken.

AD elſka ecke ſinn Næunga til-
bærelega.

Ad Oſka hønum ecke af Hiar-
ta Tÿmanlegrar og Eilijfrar
Velferdar.

Ad elſka ecke og fyrergiefa vor-
um Ovinum.

Ad hefna vor ſiælfra a þeim
Vnderferle.

Ad lofa þeim Vinættu/og
hallda þad ecke.

Ad æſtunda ecke ad giøra vor-
um Næunga allt þad Gott er
vier kunnum i hanns Sáluhiálp-
ar Efnum.

Ad hiálpa hønum ecke epter
Efnum vorum i þvi Tÿmanlega.

Ad

Ad forsvara ecke hans gott Nafn og Rikle / nær vier vitum ad loged er a hann.

Ad neita honum Adstodar vorrar / nær vier kunnum ad hialpa honum til ad biarga sinne Formegan / edur auka hana.

Ad forsvara hann ecke fyrer Ofbellde og Orieckte / nær vier kunnum.

Ad hialpa honum ecke i sinne um Armood.

Ad giefa ecke ørlætlega og af glodu Hiarta.

Rettargangur.

AD elska ecke Friden.

Ad hafa Laga-Sookner fyrer litla Orsøk.

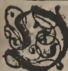
Ad bera Jsvortis Natur til þeirra / er vier eigum Maal vid.

Ad mastunda ecke ad senna Frid millum aktara.

Þetta Registur uppa Syndernar / skalltu bruka þannig.

(Þann Dag er þu audmyker þig sierdeilis eda Morgun er þu geingur til Sacramentis / þa lis þetta yfer med Gudrækne / og skyr Hiarta þitt ad i sierhvørium Poost: Er eg sekur i þessu? Og hvad helst þu finnur þig sekann ad vera / i þessu Ransake / þa jata þad sierdeilislega med allre Audmykt / og med øllum þeim Arvikum er kunna ad giøra Syndena stoorra / og æset þier vaßlega ad aflaata sierhvørre Synd / þar epter / og nar þu hefur þetta giørt / kantu ad lesa þessa næsteptersylgiande Bæn.)

Þ

DRottenn / eg skamast minn og fyrerverd mig ad koma fram fyrer þitt Auglit/ þvi mijnar Synd er eru mier yfer Hofud geingnar/ og mijn Skulld er uppvaxenn allt i Himenenn / Eg er sekur i ollu þessu / og þad med Vilia og asettu Rade. Eg hefe ecke alleinasta einu Sinne misgiört/ helldur optlega ytrekad somu Synder/ þvi / O DRottenn / hvorsu kalt er þad af þessu svarta Registre/ er eg hefe nu framlagt fyrer þig / sem eg ecke kyok og opt framed hafe/ jaa/ sem ecke er orded mier ad Nattúru / og syndsamlegum Vana / og auk þess ad eg hefe so optlega ytrekad þad/ hef-

ur miin Hvermoodska og Pratt
lynde vered so stoort / ad eg so sem
eitt Nestur er hleypur til Bar-
dagans / hefe giort Illt med bad-
um Hondum / hafande Vidbiod a
þeim sem hafa vilad leidrietta
mig / kastande þijnum Ordum a
Bak mier aptur / utslöckvande
þitt Anda i mier / sem vitnade a
moote mier / til ad færa mig af
vondum Veige. Jafnvel þoott
ad þesse utvortis Medol hafe ast-
adhvort skielft mig med þijnum
Doome / edur sijnt mier þijna
Naad / sem þu hefur brukad til ad
draga mig til þijn. Ja / O Drott-
enn / jafnvel mitt Apturhvarf kann
ad reiknast med mijnum stærstu
Syndum. Pad hefur a Stund-
um

um vered Otkukt og Hrætnis-
fullt / og alltsö so lakt og grund-
laust / ad þad hefur alldrei synd-
ugann Avoxt til Betrunar / helld-
ur hefe eg safnad med Nunda-
nunt geinged aptur til Spyllingar / og
med Svijnenu til Leirvellkunar.
Og auk minna undanfarenna Syn-
da / er eg ordenn um Meinsære og
Heitrof sekur / Med soddan moot-
erm / O Drottenn / mynar Synder
Oteliande ordnar. Og epter þvi
eg hefe þannenn utvaled Daudann /
þa hefe eg med ollum Riette for-
þienad hann. Jaa / hinn annann
Dauda: Þad Dyked sem vellur
af Ellde og Brenesteine. Þetta /
þetta / O DRottenn / ætte ad vera
sa Kaleikur / er eg skyllde ut-

 dreckar

drecka. Eg hefe eckert aflad for-
þienad / eñ Smæn og Bligdan
mÿns Andlites uñ alla Tilqfd-
Eñ þier / O DRotteñ / tilheyrer
Myskunsemeñ og Fyrergiefning-
eñ / jafnvel þoolt eg hafe giört
Vppreist a mote þier. O/miñst
ei a mÿnar Synder og Yfertrod-
slur / helldur þeink til mÿn epter
þiñe myklu Myskunseme. O
DRotteñ / fyrer þiñar Giædsku
Saker. Þu sender þiñ Son til
ad frelsa þad sem tapad var / sia
O DRotteñ / Eg hefe villt far-
ed so sem eitt tÿndur Saudur : O/
leita ad þÿnum Þienara / og far
mig aptur til Hyrders og Bisk-
ups Sælar miñar / Lat þiñ An-
da verka i mier, Eiñ Hiartans

Vidbiood og Natur a mijnum and=
styggelegum Syndum/ þad Hiarte=
ans Angur / er þu hefur lofad ad
forsmaa ecke / og laat þier þock=
nast ad lijta til mijn i Naad þinne:
Og ad burt taka allar mijnar
Misgiørder / og ad taka Vin=
giarnlega a moote mier: Og fyrer
hans Skulld / sem alldrei hefur
giørt nockurt Otilheyrelegt / þa
vert sættur vid mig / sem alldrei
hefe giørt nockud Gott / af þvo
mina Synda Sekt med hans
Bloode / og fyrer hans Naad þa
laat þær ecke drottna yfer mier:
Og gief O DRottenn/ ad eg upp=
fraa þessum Tijma / meige ad
fullu skiliast vid Ogudlegt At=
hæfe/ og Veralldlegar Gyrnder/.

ad eg alldrei meir lijte til Sodoma / edur mig lange til Kiøt-Kallaña i Egyptalande / helldur helga mig hiꝛ sialfum þier / ad eg þione þier i Rijkkiæke og sꝛñ um Neilagleika / so sem sa er dauð ur er Syndeñe / eñ Gude lifande ordeñ / fyrer JEsum Christum vorn DRottenn / og blessadañ Frelsara / A M E N.

ÞENNA
Ydrunar Psalm
mꝛ eñ eiñig hier epter bruka.

Psalm. 51.

GVd vertu mier Nꝛdugar epter þiñe Myskunseme / Afmꝛ mijnar Yfirtrodslur / epter þiñe stooru Myskunseme.

Veg

Þvo mig miøg af mÿnum Mis-giørning/og hreinsa mig af mine Synd.

Þvi eg/ eg þecke mÿnar Yfer-trodslur / og myn Synd er alltyd fyrer mier.

Fyrer þier / fyrer þier alleina hefe eg syndgad / og giørde þad Vonda fyrer þÿnum Augum. Uppa þad þu skuler vera Riett-latur/nær þu talar/vera hreinn/ nær þu dæmer.

Sia/ eg er fæddur i Misgiør-ning/ og mÿn Mooder hefur get-ed mig i Synd.

Sia / þu hefur Lyst til Sann-leikans i Leyne/Og lætur mig skyn-ia Vÿsdoom i Leyndum.

Afleys mig med Isope/so verd eg

eg hreirn / þvo mig / so verd eg hvijtare enn Sniooꝛ.

Laat mig heyra Føgnud og Glede / ad þau Bein gledie sig / sem þu hefur sundur sleiged.

Byrg þitt Andlit fra mijn' um Syndum / Og afma alla mij' na Misgiørninga.

Gud skapa mier eitt hreint Hiarta / og endurnyja eirn riettan Anda i mijnu Lijfe.

Og burt kasta mier ecke fra þinē Augsyn / og tak ecke þiñ Heilaga Anda fra mier.

Gief mier aptur þyns Hialp' rædes Huggun / Og vidhalltu mier med einum viliugum Anda.

So vil eg kiena Yferrrodslu' Mønum þyna Vegu / Og Synd' ararner

ararner skule snua til þijr.

Frelsa mig fra Blood-Skulld/ Gud/ mijns Hialpraedes Gud/ Sia/ mijn Tunga skal prijsa þitt Riettlæte.

DRotten/ upplæt mijnar Varer/ so skal mitt Munnur kungiøra þinn Prijs.

Þvi þu hefur ecke Lyst til Offurs / annars villde eg giefa (þier þad /) Brenne-Offur þocknast þier ecke.

Eirn sundurknosadur Ande er Guds Offur/ Eitt sundurknosad og sundurslegeð Hiarta villtu Gud ecke fyrerlijta.

Giør vel vid Zion epter þinne Þocknan / Bygg Jerusalems Muura.

Þa munku hofa Lofl til Riettlætesens Foorna / Brefie-Offurs og allra (Foorna /) Þa munu þeir Vxum offra a þijnu Altare.

Dijrd sie Gude Fødur / Dijrd sie Gude Syne / Dijrd sie Gude Heilogum Anda / so sem hun var ad Upphafe / er eñ nu / og alltijd verdur ad Eilijfu / A M E N.

Bæner til ad bruka/

Mødur eñ Madur geingur til Sacramentis.

O Þu Mijskunsame Gud / þu sem af þiñe stooru Naad hefur bued þetta Andlega Giestabod / fyre er siukar og hungradar Saaler / gief mier ad mig lange so epter þui/

þvi / ad mijn Epterlangan kuñe, ad sambioода miñe Þørf og Neyd / Eg hefe med hinum For-kapada Syne skam̃arlega utsooad þvi Nadarekiar Hlutskiple / er þu hafder medbÿkt mier / og hefe þess vegna Þørf fyrer ad niooka Hialpar af þessum Fesiood. Eñ O DRotten / hvorneñ ma eiñ / sem er so Ohæfur sem eg / koma til þessa Heilaga Bords? Eg er eiñ Hundur/hvernig ma eg þeinkia til / ad eg meige taka Brauded fra Børnunum / edur hverneñ ma þetta Andlega Manna/þesse Engla Fæda/verda giefeñ þeim/ sem hefur kiøred sier ad mettast af Svijna-Tryglenum / Ja/eiñnum/ sem alla teidu/ so tijdt og opt

hefur

hefur trođed þessa dÿrmæta Ñlut undir Footunum / aſñadhvert i þvi / ad eg hefe af Nyrduleyſe forſoomad / edur og Overdugar medtteked/ þessar Heilögu og Dÿrmætu Gæfur. O DRottenn / myn hrædelega Sekt velldur þvi / ad eg tikra og ſkielfeſt ad koma þar. Ei ad ſiødur þore eg þo ecke fyrer þad ſama ad vera þarfra / þvi hvar ſkal myn ſauruga Saal/O DRottenn/verda af þveigenn/ nema i þeim Brunne / ſem þu upploked hefur / vegna Syndaranna og Ohreinleikans ? Og þoott ad eg ſo opt og Oþeyrelega hafe broted þad eg lofad hafde ad giøra / i þeim Saatkmaala / til hvers Stadfeſtingar mier verdur

þetta

Þetta Sacramentum meddeilt/ so
læt þier þo þocknast i þinne myk-
lu Naad / ad halda þitt Fyrer-
heit/ og ad vera Naadugur Raang
læte mijnu / og alldrei ad þenkia
framar til minna Misgiorninga.
Og ecke alleina þad / helldur og
legg þitt Lögmaal i mitt Hiarta/
og skrifa þad i mitt Sinne/ og med
Krapte þinnar Naadar / Bu þu
Saal mijna til soddann trufastrar
og stödugrar Hlijdne / ad eg alld-
rei framar reite þig til Reide.
DRottenn / gief ad nær eg i þess-
um Heilogu Leindardoomum med
tek minn blessadann Frelsara/ ad eg
þa under eins meige verda Hlut-
takande i öllum Ástgiöfum hanns
Pijslar: Og so eg meige þad öd-

lost/

lat / þa lat soddann Vnderbu-
ning fitiast hia mier / ad eg verde
hæfur og rieit skickadur þar til.
Lat mig so harma mijnar Synd-
er og Overdugleika / ad nær eg et
preytkur og Þunga þiadur ord-
eti / ad eg meige þa niooka hans
Hugsvolunar / og ad eg meige so
þveigeri verda i mijnum eigeri
Taarum / ad eg verde þess hæfare
til þess / af þveigeri ad verda med
hans Bloode. Vppreis þu mitt
dofed og Jardneskt Sinne / ad þad
ecke alltijd þeinke um þad / sem
hier nidre er / og itiblaas i mitt
Hiarta eitie heilagre Astundan
og Alvørugiefne / ad eg med And-
legre List og Epterlangan meige
koma til þessa Andlega Giesta-
bods /

bodе/ og lꝼt O DRottenn, a Oendanlegu Elsku Christi/ ad hañ villde deya fyrer so vondañ Syndara / verma mĳna frosnu og Jsꝭkolldu Saal/ og upptendra i mier soddañ Elskunar Bruna til hũs/ og so megnañ / ad eckert Vatn kunne ad slecꝼva hañ / og eckert Flood meige kiæfa hañ. Med soddañ Nꝼkte/ ad allt þetta Jard neska verde uppbreñt / og ad þar sie ecke ein einasta Gyrnd epter i minne Saal / sem ad ecke sie deydd/ og med soddañ moote / ad þesse Elska kunne ad utbreida sig til allra þeirra / er þu hefur skipad mier ad elska / mina Ovina / so vel sem mina Vina. Endelega bid eg þig O DRotten / ad þu

viliet færa mig i hid sañа Brud-
kaups Klæde/ ad jafnvel þooft eg
i sialfum mier / sie hiñ allra O-
verdugaste / ad eg samt meige fyr-
er þyna Naad/ verda eiñ velkomeñ
Giestur vid þetta Heiloga Bord/
ad eg ei ete og drecke sialfum mier
Doom/ helldur meige ødlast full-
komna Syndaña Fyrergiefning /
ad mynum Veikleika hiälpad ver-
de/ mynar syndsamlegar Gyrnder
nidurdrepnar / og myn Sæla so
fastlega bundeñ og sameingd vid
þig/ ad eingeñ Freistne megne nock-
urn Tyma ad slyta þetta Sam-
band / helldur nær þad er byriad
hier i Naadeñe / ad þad meige þa
fullkomnast þar i Dyrdeñe. Gief
þad O DRottеñ / fyrer þyns

Eilifs

Elskulega Sonar JEsu Christi
Skulld/ A M E N.

Ein Øñur.

O Þu Blessade JEsu/
sem Einusiñe foornfærd-
er sialfum Þier fyrer
mig a Krossenum / og
verdur mier nu frambodeñ i Sac-
ramentenu: Eg bid Þig audmiuk-
lega/ lat ecke mina eigeñ Overdug-
leika og Þverud / spilla Þessare
dyrmætu Nad / helldur tilreid
mig svo fyrer Þijna grunlausu
Myskunseme / ad eg verde Hlut-
takande i ForÞienustu Þiñar Pijs-
lar. O DRotteñ / eg er so iñe-
lega naudstaddur fyrer Þijna Hia-
lp / eñ Syndaña Fiotur hallda

mier so aptur / ad eg megna eck
ad koma til þÿn af siælfum mier.
O/ leys mig af þessum Fiøtrum/
med hvørium Satan og mÿnar
eigen Syrnder hafa bunded mig /
og drag mig/ so ad eg meige ren
epter þier. DRottenn / þu ser
Daglega med hvad mykelle Syr
nd / ad eg fylge þeim Veige/ sem
leider til Daudans ; Enn nær þu
inbÿdur mier til Lÿffsens og Dyrd
arennar/ þa snÿst eg Bakenu vid/og
afræke þa Myskun er þu villder
veita mier. Hvørsu opt hefur
þetta Giestabod vered tilreidt/ og
eg fyrer litla Orsøk hefe hallded
mier þar frä / edur hafe eg kom
ed þængad / hefur þad snarar
vered ad spotta þig/enn ad tillid

ja

la: Eg hefe teked so marga af
þýnum daudlegum Ovinum med
mier / sem eru Synder þær / er eg
ecke hefe ydrast fyrer / so sem ad
eg ei hefde komed til ad miskast /
helldur til ad endurnýja þiñ Dau=
da og Pýnu / Krossfestande þig
ad nýu / og svýkiande þig til opeñ=
bers Spotts og Hædungar. Og
nu / hvørt Straff munde sýnast
nøogu stoort fyrer mig / sem hefe
þañeñ troded Guds Son under
Footunum / og hallded Testamen=
tesens Blood almeñelegt : Ei ad
sidur / O Nadarfulle JEsu / er
þetta Blood mitt einasta At=
hvarf. O / lát þad verda For=
lýkun fyrer mig / aňars verd eg
Eilyflega tapadur : Hvar fyrer

uthellter þu þvi? alleinasta til ad
giora Syndarann Saluhoolpenn;
Ei helldur kann þyns Bloods For
þienusta ad verda Ogylld/ hvorke
fyrer Stærd Syndarennar / ne
Fiollda. Jeg er eitt Syndare /
ia eitt Stoor-Syndare / O lat
mig gainga ur Skugga umm/ ad eg
sie frelstur þar fra. Myskun
þig yfer mig/ O Gud / Myskun
þig yfer mig: Þvi mijna Saal
þyrster epter þier: J Biargskor
um þinna Sara skal vera min
Næle/ þar til þyns Fodurs Reid
lijdur hia. O/ þu sem hefur
offrad fyrer mig/ so sem mitt ypp
arste Prestur / virdstu og ad ver
Medalgaungare fyrer mig/ og lat
Forþienustu þinna Þijsla gylld
nockur

nockud fyrer mig. Leif ecke/ O minn Endurlausnare / ad þitt Blood verde til Onytes uthellt / og gief mier O DRotten/ad lijka so sem þær Synder eru myklar/ sem mier eru fyrergiefnar / so meige eg og elska myked. DRotten/ þu sier hvørsu Alvørulaust z hałfvolgt Sinne ad eg hefe til þijn: Verm þu nu itt Hiarta/ og so sem ad su yferburda Stærd þinar Elsku i þvi / ad þu villder deya fyrer mijnar Synder/ er augłijst i þessu Sacramente/so bid eg þig / ad þu læter hana verka so mykla Naad med mier/ad eg megne ad sijna nockra Elsku aptur a moot. O / læt þenna Guddoom lega Elld falla af Himnum ofan

i myna Saal/ og lat myn̄ar Synd er vera pa Breñe-Foorn/ sem ad haſi forkære / ad þar verde eing en̄ ſkadſamleg Syynd/ nockur baß adur Ylukur in̄elukkur i mynu Hiarta / ad eg alldrei meir van helge þan̄ Stad/ er þu hefur ut valed þier til Muſteris. Þu dooſt O ſæte JEſu/ til ad End urleyſa mig fra øllum mynum Syndum. O/ lat mig ei fram veiges adhafaſt þad ſem Ogud legt er / helldur an̄ mier / ad eg meige a þeſſum Tyma koma til þyn / med fullum og føſtum Aſetninge til ad betra mig. Og veit mier ſoddan̄ Naad og Styrk leika af þier / ſem kune ad giøra mig mættugan̄ til ad fylla Skyll

du

du mijna. Drottenn / þar eru marger gamler Stukdoomar / sem ad mijn Saala stynur under / (Krepn hier þær Synder er þu mest ert hneigdur til/) og hvørsu leinge sem eg ligg vid Dijked Bethesda / hvørsu opt sem ad eg kiem til þijns Bords/ þa samt / nema þu komer ad græda mig / þa mun eg avallt Olæknande vera. O þu blessade Saalarennar Lækner/ græd þu mig / og veit mier / ad eg so meige snerta þig/ad eingenn Sottvirding/ edur Vanheilende Syndarennar verde mier til Dauda / helldur veit ad þijn mykla Duskleigiannlega Naad / verde jafnvel pryssud fyrer þær/ i þvi ad þu fyrergiefur og hreinsar so Ohreina

og Syndunis pyllta Skiepnu. O Christe / Bænheyr þu mig / og gief ad eg kome fram̄ fyrer þig med so sundurmared og sundurknosad Hiarta / med Elsku og Gudrækne/ ad þu viliet vyrdast til ad koma til mijn / og giøra Vistarveru hia mier / giefande mier þig sialfan̄/ og alla Forþienustu þinar Pijnu/ og þa/ O Drottten̄ / lat einga Satans Aklögunnie Skielfingu minar Samvitsku hræda mig / helldur nær eg hefe Frid vid þig / ad eg hafe þa Frid vid sialfan̄ mig / ad þetta Vijn meige giøra mig gladan̄ / þetta Lijfsens Braud styrkia mitt Hiarta / og upporva mig / ad eg med Lyst og Glede meige gánga a

Veige

Veige pina Bodorda. Heyt og gior pad Myskunsame Frelsare / fyrer pinar eigen inelegrar Elsku og Medaumkunar Skulld/ Amen.

Gudrækelegar Andvarpaner / til ad brukar / nær Madur geingur til Guds Bords.

Drottenn eg er ei verdugur/ ad þu gænger under mitt Þak.

Jeg hefe syndgast / hvad skal eg giora þier/ O þu Manñana Vaktare?

(Lær þier i Hug koma þinar stærstu Synder.)

Ef þu Drottenn villt tilreikna Synderna / hvor fær þa stad ist fyrer þier?

Eñ him þier er Nadeñ og mykel Endurlausn.

DRottenn/ lijt til þijns Elskulega Sonar / i hvørium Lier velþocknast.

Neyt þessa Bloods-Raust/ sẽ kalar betur eñ Abels Blood.

Fyrer þiñ Bloduga Svetta / fyrer þijna Pijnu og Dauda/ frelsa mig HErra Gud.

O þu Guds Lamb/ sem i burt hefur teked Heimsens Synder / Gief mier þiñ Frid.

O þu Guds Lamb / sem barst Heimsens Synder/ Myskuna þig yfer mig.

Nær þu medtekur Braudeð.

Fyrer þinn Krossfesta Lijkama / frelsa mig fra Lijkama þessa Dauda.

Nær þu medtekur Kaleiken.

O/ lát þetta þitt Blood hreinsa mig af Daudlegum Verkum/ til ad þiona hinum lifanda Gude.

DRottenn/ ef þu villt/ þa giefur þu mig hreinsad.

O/ snert þu mig / og seig : Eg vil/ verdu hreinn.

Nær þu hefur medteked Sacramented.

HVorneñ skal eg Endurgialda DRottne alla hans Velgiørninga/

ninga / sem hañ hefur audsyndt mier.

Eg vil medtaka þeña Niælp-rædesens Bikar / og Nafned DRottiens akalla.

Lambed pad sem slaktrad er / er verdugt til ad medtaka Magt / og Ryckdoom / og Vijsdoom / og Styrkleika / Dijrd og Neidur og Blessañ.

Þar fyrer sie Prijs og Neidur og Kraptur / þeim sem situr a Stoolnum / og Lambenu / uñ Eilijfd/ Amen.

Eg soor og vil þad hallda/ ad eg vil vardveita þijna Riettlæt-es Dooma.

Stadfest miñ Gang i þijnu Orde/

Orde / og læt eingañ Orieff drottna yfer mier.

Packargiørd epter ad Mad ur hefur Sacramented medtekeð.

D Þu allrar Giædsku Brunñur / fra hvorium̃ ad øll good / og øll fullkomeñ Giøf kiemur / og hvorium ad allt Lof og Heidur giefa byriar / Mig længar epter af einu brennande og þacklætis Hiarta / ad lofa þig fyrer þa Omelanlegu Velgiørninga / er þu hefur audsynt mier. O Rotteñ / hvad er Mañeskiañ / ad þu skyllder so lijka til heñar ? og senda þiñ Son til ad þola so bitrar Pijsler fyrer hañ ? Eñ hvad er eg

hīn verste af øllum Maiestkium / ad eg skyllde hafa hina minstu Hlutdeilld i þessare Forlijkun. Eg sem so optlega hefe forsmaad hañ og hañs Pijnu ; O þad Diup þiñar Giædsku / ad þu hefur lœt-ed þier þocknast / ad þu hefur leift mier ad endurnyia þañ Sattmaala vid þig / er eg hefe so opt og skamarlega broted / ad eg / sem jafnvel er ecke verdugur ad þiggia Daglegt Braud / sem Lykamanum vidhelldur / skal verda Hluttakande i þessu Lijfsens Braude / er Saal ena fæder / og ad Gud alls Hreinleika virdest til ad samteingiast mier / sem ad er so Ohrein og Syndumspillt Skiepna. O miñ Gud / eg bid þig audmiuklega:

lega : Lat mig alldrei framar misbruka þessa þijna storu Myſkun / ellegar taka mier Orsök af þessarre Nad / til ad lifa i Andvaraleyse/ helldur lat þessa þijna Outseiglanlega Elsku / þvijnga mig til ad hlijda þier / ad so sem minn Blessadur Endurlausnare er daenn fyrer mig / so meige eg nu framveiges lifa honum / enn ecke mier : O DRottenn / eg veit þar er eingenn Samfielagskapur a millum Christs og Djöfuls / og epter þvi Christur hefur lated sier þocknast ad inngánga i mitt Hiarta : O / lat mig þa alldrei leifa/ad nockur Syndsamleg Gyrnd reke hann ut þadann aptur / helldur lat hann/sem so dijrann Verde

de hefur keppt mig / eiga mig æ⸗
vallt / og lát alldrei nockurn
Nluk taka mig aptur af hans
Hende: Og so eg meige þad æd⸗
last/ þa lát þier þocknast i Naad
þiñe / ad taka Vara a mier / og
forsvara mig a moote Ahlaupe
allra Andlegra Ovina/ Eñ vern⸗
da mig sierdeiles fyrer siálfum
mier / fra Svikum miñs eigeñ
Hiarta/hvørt ad er allt of reidu⸗
bued/til ad taka mig siálfu sier til
Fánga. Og hvar hellst sem þu
sier / ad eg añadhvørt af Nátt⸗
uruñe / edur af Vananum er veik
astur / þar bid eg þig / audsyn
þijna Magt i þvi ad frelsa mig.
(Nefn hier þær Synder/ sem þier ere
þættast vid.) O DRottens / lát
miñs

mijns Endurlausnara Pijster / ek
hef lideð hefur fyrer mijnar Synd
er / og það Loford er eg nu giort
hefe við þar / alldrei falla mier
ur Minne / helldur lát þess eina
Mikingu styrkia mig til að full-
komna hið aftað/að eg alldrei gio-
re nockurn Standar-Frid við þess-
ar Syrnder / sem hans Nendur
hafa a Krossenn negldt/hans Sijdu
i giegnum stunged/ og þvi vallded
hafa / að hans Sala var hrygg-
allt i Dauðann: Nelldur epter þvi/
að eg nu að nyju hefe giefed mig
under hans Merke / að eg meige
þa beriast Karlmannlega/ og fylg-
ia Nertoga minar Salar / iafn-
vel i gieguum eitt bloodugt Vatn-
DRottenn / upplyst þu mijnum
Nond-

Nendi m / sem ad eru signar / og styrk þu min̄ veiku Knie/ ad eg ecke vanmegnest i þessu Strijde / og verku min̄ Styrkur/ sem ecke megna af sialfum mier til/ ad strijda i moote hine allra min̄stu Freist-ingu. Hvad opt hefe eg snued a Bak aptur i Strijdenu / hvad mørg Loford/ sem eg hefe giørt i þessu Sacramente/ hefe eg rofed? O DRotten / eg ber jafnan̄ epter mier þad brygdula og Ostød-uga Hiarta / sem kan̄ ad svijkia mig ad nyu til ad briooka þetta / sem nu sijdst hefe eg giørt. O þu sem ad ert Ja og Amen / og hia hvørium ecke er Skugge til Vm̄breitingar / Eg bid þig / ad þu vilier meddeila mier soddan̄ Stød-

Stødugleika Siñesens / ad eg alldrei slæe aptur a Bak / eins og eirn svikull Boge / helldur nær eg hefe so alldeiles sett mitt Hiarta til þyn / ad eg þa jafnast meige blyfa stødoglega i þynum Sattmaala / ad alldrei eitt einasta goode ur Asetningur / sem þiñ Ande hef ur i Dag byriad i mier / verde ad eingu / so sem margur er ædur ordeñ / helldur ad eg meige syna Avøxt þar af til Eilyfs Lyfs Heyr og giør þad Naaduglaste Gud og Fader / fyrer myns Krossfesta Endurlausnara Forþienustu og Fyrerboonar Skulld / Amē

Ein Bæn til ad bidia / añadhvørt fyrer edur epter þad

Madur

Madur hefur Sacramented medtekid.

O Þu Myskunsame Gud og Fader/ sem ad so mee-
lega hefur Mañkyned
elskad/ ad þu villder sen-
da þiñ Son af þijnu Skaute / til
ad vera Forlijkun fyrer allrar
Verallðareñar Synder / Gief ad
hañs Endurlausn meige vera svo
almeñeleg/ ad hun i sama Maata
meige na til allra Maña Frelsu-
nar/ og lꜳt einga Mañeskiu med
siñe Þverud edur Hardlynde spilla
siñe Hlutdeilld þar i / helldur leid
alla / jafnvel hina þverudigustu
Syndara til Apturhvarfs / med
Krapte þiñar Naadar. Upp-
lys alla þa ed i Myrkrenu sitia /
alla

alla Gydinga / Tyrkia / Heidinga / Villumenn / Burt tak alla Blindne / Hiartans Hverud / og þijns Ords Forsmann fra þeim / Leid þa heim / Blessade Endurlausnare til þijns Sauda-Huss / ad þeir meige verda i Tolu hinna sønnu Israelita / og hvad vidvijkur øllum þeim sem kallader eru / epter þijns Sonar Nafne / Gief O Drottenn / ad þeirra Lifnadur meige vera þanenn / sem ad sæmer Christi Evangelio / ad hans Nafn ei leingur spottad verde medal Heidingiana vegna vor. O þu Blessade HErra / hvørsu leinge skal Christenndoomurenn vera hinn Ogudlegaste Partur af Verølldenne / ein For og Dijke vidurstygge legustu

leguſtu Synda og Svÿvirdinga / ſem ad hiner ørguſtu Heidingiar hafa Vidbiood ma ? O/ lát vora Trú og Lÿferne / ecke allt ÿd vera ſo fiarlægt hvørt ødru. Lát ecke hins Heilaga og Oflleckada JEſu Læreſveina / vera hina Vanhelguſtu og Ohreinuſtu. Lát ecke Underſaata Fridarens H Erra / vera hina Heipſrækuſtu edur Bloodgÿruguſtu medal allra aññara / helldur ad vier meigum Chriſtner vera / ſo vel i Verkun- um / ſo ſem ad Nafnenu / ad vier meigum gannga verduglega þeirre Heiløgu Kallan / hvar iñe ad vier kallader erum / og ad aller vier med einu Hiarta og eirne Tungu meigum prÿſa þig Fødur vors

DRott-

DRottenis JEsu Christi. Myskuna þig yfer þessa veiku Kyrkiu. Lijt ofan af Himnenum / sem er Bustadur þinar Dyrdar og Helge dooms. Verk ecke alla Afena reidur O DRotten / og þeink ecke til vorra Misgiorda æfenlega: Eñ þo ad vorar Synder sieu marg falldar/og vier høfum vered skam arlega þverbrotner a moote þier/ þa samt lœt þijna Grimd og Brœde snua sier fra oss / epter þinne Gruñlausre Myskunseme / og lœt þitt Andlit liooma yfer þinn Helgedoom / sem er i Eyde/ fyrer þijns Nafns Skulld Drott eñ / og gior soddañ Adskilnad a millum vor og Synda vorra / ad þær ecke leingur giore Adskilnad

a millum vor og vors Guds-
Frelsa og forsvara alla Christna
Konunga / Herra og Hofdingia
þa sem vier erum undergiefner /
Lat þa i Forsvar O DRottenn/ a
moot þeim sem i giegn þeim stryd-
da / og berst vid þa sem a moote
þeim berjast/og stioorna þeim so/
og Raadlegg i þeirra Embætte/er
þu hefur þeim tilstruad / ad vier
med þeim mættum lifa einu Roo-
legū og Fridsamlegu Lijferne / i
allre Gudrækne og Sidseme.
Blessa þa sem taka Vara a þij-
nu Altare/ opna þu þeirra Var-
er / so ad þeirra Tunga utseige
þitt Lof. O / lat ecke Heim-
sens Lioos verda sett under Male
Ask / helldur set þau a þeirra
Lioosa-

Tiooſa-Stiku / ſo ad þau meige
lýſa ollum þeim ſem i Huſenu
eru. Lat ecke Jeroboams Pre-
ſta vanhelga þýna Þioonuſtu /
helldur lat Aarons Sæde jafnan
Þioona þier. O þu Myſkun-
ſame Fader / og Gud allrar Hugg
unar / hiálpa og adſtoda alla þa /
ſem eru i Neyd og Hæſka / frelſa
þá Munadarlauſa og Fatækaſ
hiálpa þeim til Rietkæreris apt-
ur / ſem Orieff lýda : Lat þeirra
Sorgfullu Andvorpun / ſẽ fang
ner eru / koma fyrer þig / og epter
þiñe ſtooru Magt / vardveit þa
alla / ſem eru til Dauda dæmder :
Endurnær þa ſem nockra Þýnũ
lýda : Hugga alla Sorgfulla / gief
ollum Hardſvýrudum og Þver-
N brotnum

brofnum Sgndurum / ad ydrast sina Synda: Og øllum Orvænk- num ad flya til þinar Nadar/ og giør þu O DRotten vid hvørn eirn yferfliootanlega meir/en þeir kunna ad bidia edur þeinkia: For- laat øllum mijnum Ovinum/ Of- sooknurum / og þeim ed Baktala mig/ og umsnu þeirra Hiørtum. Vthell þine Blessan yfer alla mijna Vine / yfer þa sem hafa syndt mier nockud Gott / og yfer alla þa sem hafa skipad mier ad bidia fyrer sier / (nefen hier nockra sierdeeles/) Og gief / O þu Nad- ugaste Fader / ad aller vier fyrer þijns Bloods Skulld/sem þu uk- hellter a Krossenum/meigum gan- ga hreiner/ Ofleckader/ og Sak- lauser

lauser fyrer þier / ad vier þaþeñ meigum hier epter iñkoma i Bustad þyns Helgedooms/ hvar ecke ert Ohreint maa iñgaunga/til ad syngia þar Fodur/ Syne og Heilogum Anda / eilyfft Lof og Prys æfeñlega / A M E N.

Bæn til ad bidia i Opsooknum Christelegrar Kyrkiu.

Þu Blessade Frelsare / þu sem giort hefur Krossen ad einum Hlut/ hvar af þyner Læresveinar skulu audþeckter vera: Styrk þu mig / Eg bid þig / ad eg med Glede og liufum Vilia meige fadma hañ ad mier. Þu sier / O Drottenñ/ad eg er fæddur a þeim

Døgum/ ad ſa ſem vill ÿkia fra hinu Bonda / hañ giører ſialf-añ ſig ad Nerſeange. O / lꝍat mig vera ſo reidubueñ til ad offra øllu þvi ſem Utvortis er/nær þeſſ vidþarf/fyrer þÿna Skulld / ad nær eg verd Mønunum ad Aluſ-ſkipte / ad eg meige þa fyrer þig verda medtekeñ / ſo ſem eitt Off-ur til Guds. ORottkeñ vard-veit mig ſo med Nꝍad þiñe/ ad eg alldrei lÿde ſo ſem eiñ Glæpa-Madur / ſa ed illa lifad hefur. Og þa O HErra/ef þad er mitt Aluſſkipte/ ad lÿda ſo ſem Chriſt-eñ Madur / þa lꝍat mig ei ſkam-aſt mÿn / helldur gledia mig þar yfer/ ad eg er verdugur halldeñ ad lÿda fyrer þÿns Nafns Skullð.

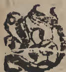
O þu / sem fyrer myna Skulld villdeᴛ deya a Krossenum/og forsmaader Spott og Nauðungar allra Maña / Laat þetta Kiærleiksans og Volesmædeñar Dæme / meira gylda hiaa mier / eñ alla Skielfing myns Hiarta / ad alldrei megne nockur Otte edur Hræðsla ad yfervinna miñ Skoðugleika / helldur hvørsu leinge sem þier þocknast ad lata Hrys hins Oguðlega liggia a mynū Hrygg/ þa utriette eg þo alldrei myna Hønd til Oguðlegs Athæfes. Drotteñ / þu veist hvar af eg skapaður er/ þu miñest aa / ad eg er alleina Holld/ og Hollded/ O Drotteñ / flyr undañ ollu þvi er þad særa kañ/ þad er þiñ An-

de/ þiñ Ande alleina/ sem kañ ad hallda mier vidur. O/Stadfest i mier eiñ vilugañ Anda / so mÿ nu Hiarta allðrei keideſt/edur þad vanmegneſt / og þeſſ helldur ſem ad þu þecker miñ Breiſkleika/þeſſ meir audſÿn þÿna Magt a mier / og lat mig O DRottenn i øllum Freiſtingum ſkødnglega horfa a þig/ ſo ſem þañ ſem ert Høfundur miñar Truar og Fullkomnare/ ad eg ſo meige hlaupa þad Skeid/ ſem mier er fyrerſett i þeſſu Andlega Skrÿde/ og ſafnvel þoott eg ſkÿllde Lÿfed lata. O ſæte JEſu/ heyr mig /og þoott ad Satan gyrneſt ad ſigta mig ſem Hveite/ þa ſamt/ bid þu Bleſſade Tals Madur fyrer mier / ad mÿn Tru

Protne ecke/helldur jafnvel/þoott hun skyllde i Elldenum reynast / ad hun samt meige mæta þier, med Prys / Heidre og Dyrd/ nær þu kiemur i Skyunum. O DRottenn / eg bid þig audmiuklega/gief ad eg ecke alleina sie stød ugur i Trune a Gud / helldur og i Kiærleikanū til Mañanna. Jafn vel til þeirra / fyrer hvøria þu leggur Krossenn a mig. DRottenn / lat mig ecke bresta i þvi / ad epterfylgia þinne mycklu Hoogværd / med þvi ad elska og bidia fyrer mynum stærstu Ovinum og Offsookn urum. Sigra þu O DRottenn/ alla þeirra Vondsku/ med þinne Ovendanlegre Giædsku: Snu þeirra Hiørtum. Drag þa

til pijn/ og um̃ syndir/ þa tak bæde mig og mijna Ovine til þessa Fridarens og Rooſemekar Buſtadar / hvar med þier Rijker Fader og Heilagur Ande/ein̄ Gud fra Eilijfd til Eilijfdar / A M E N.

Ein Bæn ad bruka a Sorgar-Tijdum.

Þu Rickllæte og Heilage HErra Gud / þu sem ad vitrar Manna Synda med Refsingu / mig laungar epter af hreinu Hiarta/ ad audmijkia mig under þijna Vollduga Hond / sem nu liggur þungt a mier : Eg medkienne af Hiarta O DRottenn/ad allt hvad eg lijd/ og allt hvad eg kan̄ ad koma

laf

la / þad hafa mijn Verk med øllum Riette forþienad / og þar fyrer / nær þu ert þa strangur seim hardast / þa man eg samt avallt medkiena: Riettlætur ertu Drottenn / og Riettvijser eru þijner Doomar. Enn O Herra / Eg bid þig audmiuklega / ad þu midt i þisse Reide vilier þeinkia a þijna Myskunseme / og jafnvel þott minnar Synder hafe þvijngad þig / til ad slaa til mijn / þa Nugleid þarat mitt Breyskleika / og laat ei þijn Sløg verda hardare / edur vara leingur / enn þu sier ad Gagnlegt er Saalu minne. Straffa mig / enn þo med eine Fødurlegre Nyrtingu / ecke med Neipiar Nende / og þott ad þu ecke liettter

Nrffenu af / þa samt læt af reid
ur ad vera. DRottenn / haf ei Vid
biood a Sælu minne / og burt kasta
ecke þÿnum Þienara i þinne Reide /
helldur bid eg þig / forlæt mier
mÿnar Synder / og ef ad þu frams
veiges epter þÿnum Fødurlegum
Vÿsdoome sier þad Gagnlegt ad
vera / ad Straffed læte eñ þa ecke
af / þa verde þiñ Blessadur Vil-
ie. Jeg kasta mier O DRott-
en / nidur fyrer þÿnar Fætur /
gior vid mig hvad þier þocknast /
Reyn mig / so sem Sylfred reynt
verdur / so ad eg hreirn verde. O
DRotten / gief ad jafnvel mitt
Hold og Blood sie vel til Frids
med þeña þiñ Vilia / og ad þar
sie eckert epter him mier / sem ad
setie

setie sig upp a mioke þier/ helldur nær eg so audmiyke mig under þyna Nyrtingu/ ad eg þa med Glede meige drecka þeña Kaleik. Og hvørsu beiturt sem þier þocknast ad skeinkia mier fyrer mig/ so læt þad þo/ O DRottiñ/ verda eiñ Heilsubootar Dryck fyrer mig/ til ad lækna alla Siukdoomana miñar Sælar / so ad eg bere Riettlæte-sens Avexte i Þoleñmæce : Og ad þesse Nyrting / sem ecke varer nema uñ Augnablik / meige duga mier til ad komast til eilyfrar Dyrdar / fyrer JEsum Christum / A M E N.

Packargiørd fyrer Guds Nadduga Adstod.

Þu Blessade HErra / sem ert Naadugur / Myskunsamur / seint til Reide / og miøg Lyknsamur / og lætur þig angra hid Vonda / Eg med allra stærsta Þacklæte / med kiesse hier fyrer þijnu Auglite / ad þu ecke hefur straffad mig epter mijnum Syndum / og ecke golldeđ mier epter mijnum Misgiørdum. Mijnar Yfertrodslur / O Drottenn / hafa forþienad / ad eg straffadur yrde med Hoggormum / enn þu hefur alleinasta straffad þar med Naadugum og Fødurlegum Vende. Ecke helldur hefur þu lideđ / ad eg leinge skyllde liggia þar under / helldur i Tijma Naadarsamlega hialpad mier ur þessu

Mootlæte. O Drottenn / Eg vil fagna og vera gladur af þinne Myskunseme / þvi þu hefur sied Eymd myna / þu hefur þeckt myna Sæfu i Neydenne / þu hefur særdt / og þu hefur læknad mig aptur. O / lat þad þo verka nockud Gott hiá mier / ad eg sem hefe ordet var vid þyna Hyrtingu / ad eg meige bera Vyrdingu fyrer þier / og ecke syndga / ad eg i sama Maata / sem hefe funded til þinnar storu Myskunseme / meige uppfylla mitt Hiarta þar med / og verda eitt med þier / med føstu Elskunnar Bande / og ad eg med hvorutveggiu meige vardveittur verda / i stødugre og Obrygdulle Alyddne vid þig alla myna Daga /

fyrer JEsum Christum/ Amen.

Hvørneñ ein Mañeskia a ad haga sier i Siukdoomenum.

Nær þu merker / ad þyn vilklad verdur med Siwkdoome/ þa ætter strax ad læta þier i Hug koma/ ad þad er Gud/ sem ad heimsæker Mañana Synder med Hyrtingu / og þar fyrer skal þyn fyrsta Vmhyggia vera/ ad leita epter / med hvørium þu hafer hañ styggdañ/ ad hañ hañen vill strafa þig / og þess vegna skalltu Rannsaka þitt Hiarta/ leita kostgiæfelega epter / hvada Synder þar hulldar eru hiaa þier / medkieñ þær audmiukelega fyrer Gude/ og lát þig innelega angra þær/ og so ad þu giører þig þess traustare/ þa Endurnyia þyna Ydran fyrer allar þynar undañfarnar Synder / Bid Gud alvarlega / ad hañ ville tilgefa þier þær/ og forlæta/ fyrer JEsum Christum: Og æsk þier med fullre Aforme og Gud rækne / ad læta af sierhvørium vondum Vege / so lenge Gud þig vid Lyf sparar

er. Og so ad þitt eiged Hiarta drage þig ecke â Tÿalar i þvi Efne er so myked meydur/ þa gioᷓrer þu vel/ ef þu heimtar til þin einhvørn Gudhrædda Guds Ords Pienara / er kune / ecke alleina ad hiaalpa þier med synum Bænum/ helldur og med Rædum synum / og so han kune ad segia þier rietteliga / hvørt ad þin Yðran sie þañeg/ ad þu med fullu Traust kuñer ad mæta fyrer Guds hrædelega Dooms-Stoole / þa opna þitt Hiarta fyrer hønum / hvi ef þitt Angur og Trege er ecke/so sem þvi byrlar ad vera/ þa kan han næst Guds Adstod / ad hiaalpa þier til / ad gioᷓra þad rietteliga/ og nær þu hefur þañeg hast Umhyggiu fyrer hønum þetre Hluta / sem ad er Saalen / þa hab og so Umhyggiu fyrer Lijkamanum / Syr. 38. v. 12. Hier Lækninguñe Rwm/ hvi DRotten hefur og skapad hana: Bruka þau Medøl/ er þu hellst meinar ad kuñe ad hiaalpa þier / eñ mißt þess safnañ / ad þad er Gud sem skal giefa þeim Luku og Framgang / og tak þier vara fyrer Synd Asa / Hañ leitade Læknarana og ecke

DRottens/

DRottenn / giør sydann Raadstøfun þyns Huss / og skicka so øllum Hlutum / sem þu villt vera lata / og drag þad ecke undan þar til ad Siwkdoomurenn þær Yppertøndt / þvi þa kann skie ad þyner Vitsmuner bregdest þier / so þu verder Ohæpt ær til ad giøra þad / edur og þoott þu kynner þad ad giøra / þa være þad þo betra fyrer þig / ad brwka þynar Hugsrenningar þa til ædre Hluta / og ad hreinsa helldur um þa Verølld er þu ætlar til / helldur enn hina / er þier synest ad þu muner eiga vid ad skilia. Vier kunnum ei ad bera þessa Forgengelega Hlute med oss / nær vier førum i burtu hiedann / ættum þar fyrer ecke ad þvinga oss med Veralldlegum Hukunum / þar fyrer giør þetta / og þess fyrr / þess betur / ad þad ecke sydann hindre þyna Roosemd.)

Bæn fyrer siwkann Mann.

O þu Nadarfulle og Rettlaate HErra / Gud Heilbrygdennar og Siwkdoomsens /

sens/ Lijffsens og Daudans: Eg ma fyrer utan allt Skin og Nrasne jata fyrer þijnu Auglite/ad eg med øllum Riette / hefe forþienad þessa þijna Nyrkingu / þar eg so skamarlega misbrukad hefe so marga Heilsunar og Heilbrygdenar Daga/ sem þu hefur giefed mier. Eg bid þig/ O Drottenn / ad eg med Audmijkt meige taka a moote minna Synda velforþientu Straffe/ og bera Drottens Reide / þvi eg hefe syndgad a mootte honum. Enn þu Nadruge Fader/ sem ecke villt þess Syndara Dauda/ hvorium þu refsar/ helldur ad han snue sier: Eg bid þig audmiuklega fyrer þijna myklu Nad/ ad eg meige hallda þetta

þitt

þitt Straff og Nyrkingu so hei-
lagt/ad þise mitt Lijkamans Siuk
doomur / meige verda Saalu minne
til Heilsu og Heilbrygde. Gief
ad eg kostgiæfelega meige ransaka
mitt Hiarta/ so ad sierhvør ein
botnud Synd meige finnast/ hvør-
su sem hun er leynd og hulenn / so
ad nær Syndenn er utrijmd / ad eg
þa kunne ad opna Veigenn til þess/
ad Straffed verde linad edur burt
teked. Lækna mijna Saal Drottl
enn / sem hefur syndgad a moote
þier/ og ef þad er þinn Vilie/ þa
lækna og so Lijkamann: Laat apt-
ur heyrast Glede og Fognud i mijn
um Bustad / ad eg meige lifa til
ad lofa og prijsa þig / og til ad
bera hina sonnu Ydranar Avexte.
Enn

Eñ hafe þijn Ogrspanlega Speke ødruvijse ályktad / ef þad er þitt ásett Rád / ad þesse Stukdoomur skule vera til Daudans / so bid eg þig/ tilbu þu mig siälfur þar til / gief mier soddañ eina hreina og alvarlega Ydran/ hverre þu hefur lofad Fyrergiefningu og Myskun. Snu þu Hiarta mijnu frá þessare Verolldu / og øllum hennar dainlegum Hiegoomа / og gief ad mig lange epter hinne ádstu og stadføstu Glede/ sem er hiá þinne hægre Hende/ ávallt og æfenlega. DRottenn / uppslypt þu Lioose þijns Andlites yfer mier. Vidhallt þu og endur nær mijna Sálu i øllum Stijkans Plágum / og Angist mijns Anda/

Anda / gief mier Þolesmæde þar til ad kiemur Tijme mijns Umskiptes / og veit mier/ad nær Hus þessarar Jardnesku Tiallbudar skal nidurbroted verda/ad eg meige þa hafa Bustad hiá Gude / og eitt Hus / sem ecke er med Hondum giört / æfenlega i Himnenum / og þad fyrer hans Skulld / med hvørs dijrmæta Bloode mier er þad afrekad / mijns Frelsara JEsu Christi / AMEN.

Þacklæte fyrer afturfeing na Heilsu.

Þu Nadugé HErra / alls Hollds Anda Gud / i hvørs Hende mijn Tijd er. Eg vegsama þig / ad

ad þu uk af Elsku til minar Sal-
ar/ hefur vardveitt mig fyrer For
rotnunarennar Grof / og giefed
mier aptur mijna Heilbrygde/þad
ertu O DRottenn alleina / sem
hefur vardveitt mitt Lijf fra For
diorfunenne / þu straffader og ag-
ader mig / enn þo yfergafstu mig
ecke i Daudann. O/lat þu þetta
Lijf / er þu so Nadarsamlega
sparad hefur / vera þier alldeiles
offrad. Sia DRottenn/ Eg er
nu af þinne Nad heill vordenn. O
lat mig nu hafa hina mestu Umm
hyggiu um̄/ ad eg ei syndge fram
ar/ ad þad fare ei verr fyrer mier/
DRottenn / gief ad eg ecke life
Vgglaus edur Athugalaus fyrer
þessa Frest/er þu mier giefed hef-
ur/

ur/ ad eg þeinkta skyllde/ þad min̄ HErra lefde ad koma : Nelldur gief mier / ad eg riettelega bruke þÿna Poleñmæde / og soleides höndle med hvørt Augna-Blik af þeirre Tÿd / er þu mier giefed hefur / ad nær þu opeñberast til Doomsens / ad eg þa meige vera fullvruggur/ og ecke skam̄ast myn i þiñe Tilkomu. DRotteñ/ eg hefe merkt og funded / af þvi ad eg var so nærre Daudanum/ hvør su hrædelegur Hlutur ad Daudeñ er / ad koma Ounderbueñ til hañs. O / lát þad vera eitt sÿfellot Miñes-Teikn fyrer mig/ til ad vaka a moote mÿns HErra JEsu Tilkomu/ ad nær Syndarelñar Vellist bÿdur sig til ad locka mig/

mig/ad eg þa meige hugleida hvør ſu bikurt og ſurt þad vilie verda mier um̃ ſijder. Bænheyr mig millde Gud/og ſo ſem þu af þiñe myklu Myſkunſeme/ hefur giefed mier Tijd og Tijma/ ſo gief mier og Nꝍd til/ad verka mijna Sælu hialp / og ad hafa miñ Lampa ſafnañ tilbueñ / ad hañ alldrei vante Oleum / ſo ad nær Brudgumeñ kiemur / eg meige þa ïñganga med hønum til Brudkaup ſens. Gior þetta kiære HErra / fyrer þijns Elſkulega Sonar Skulld/ A M E N.

Bæn a Daudaſtundiñe.

Þu eilijfe Gud/ſem i Fyrſtuñe hefur iñblaaſed Lijfs Anda i Mañſens Naſer /

og nær þu fekur þañ samá Anda apfur/ þa deyr haũ/ og verdur apt ur ad Molldu. Lijt af Medaumkan til myn/ þiñar vesølu Skiepnu/ sem nu ligg vid Daudans Port / Ja þad sem laangtum hrædelegra er / er nærre þvi ad frañkoma fyrer Doomeñ. Drottẽ / mitt eiged Hiarta fordæmer mig/ eñ þu ert Oendañlega meire eñ mitt Hiarta / og veitst alla Hlute/ Syndeñ / hvøria eg þecke og þeinke uñ/ hun skielfer mig/ eñ þar eru so margar adrar Synder/ sem eg añadhvørt ecke kañ nu ad minnast/ edur hefe af Athugaleyse gleymt/ hvøriar þu þo grant alle ar yferveigur/ þu setur myna Mis giørnnga fyrer þig/ og mynar

Hulldar

hulldar Synder fyrer Tioos þijns Andlites. Mijnar margfalldar Synder / er eg i so mørg Ar hefe reidt Gud til Reide med / er ordeñ ein Dijngia/ so hꝏ semeitt Fiall/ hvørnenn kan so Ogudleg Skiepna ad standast i Doomenum/ edur soddan einn Syndare i Safnade hiñna Rietklꝏtu? Og mier til eñ meire Otta/ þa Ottast eg/ ad mijn Yferbook sie ecke fullkomenn / og þad ad eg syndga jafnan aptur a nyj/ er Vitne til miñar Nꝏfnes- fullu Tofunar / og nu Ofrolleñ / hvar af kann eg ad vera viss um / ad þetta mitt Aflꝏt af Syndum sie Trufast / og ad þad ecke helldur sie vegna þeirrar Dauds ans Nꝏtu / sem eg er i / helldur

 eñ

eñ af eirnre ydrande Hiarkans Vmbreitingu. Ja DRottenn / Eg veit ad þu ſækur ecke ad þier hæda / og ei helldur hefur neiná þocknan a þvi ſem ecke er riett af hreinu Hiarka. HErra/nær eg þetta hugleide/ þa kiemur þar ein Skielfing og Otte ad mier / Hrædſla og Angiſt hefur iñtekeð mig. Mitt Holld ſkielfur af Hrædſlu / og mitt Hiarta titrar i mijnu Lijfe. Eñ HErra/eiñ Afgruñ hroopar a añañ/Afgruñ mikar Eymdar a þiñ Nadar Afgruñ. DRotteñ frelſa mig/ añars tapaſt eg Eilijflega. Eñ O þu / ſem ecke villt ad nockur tapeſt / helldur ad aller ſnue ſier/ gief ad eg meige koma fram̃ fyrer

þig

þig með alvarlegre Yðran/og sönn
añ eirnre sm̃ þu villt nægiast mied/
þu sm̃ ransakar Hiartun. Ska-
pa O Gud i mier eitt hreint Hiar
ta / og endurnya i mier eiñ vissañ
Anda. Drottieñ/ eiñ Dagur er
hiaa þier sem Þusund Ar / laat
þiñ Anda verka i mier nu a þess-
um mijnum sijdasta Deige / hvad
sem hellst þu sier ad mig vantar/
til ad vera hæfelegur ad taka a
moote þiñe Naad. Gief mier
eitt fullkomed og tilheyrelegt Hat-
ur til miña Synda / ad eg kuñe
ad vera hæfur til ad framberá
fyrer þig hid þægelega Offur /
sem er eiñ Harmþrungeñ Ande /
sem þu hefur lofad ecke ad for-
smaa: So ad eg meige verda

Nluttakande i þeirre dyrmætu For þienustu og Endurlausn/ sem þiñ kiære Sonur hefur giørt fyrer allar Maññeskiur/ þa hañ offrade sialfum sier. Hañ er Forlykun fyrer mynar Synder/ hañ er særd ur fyrer vorar Misgiørder / og krameñ fyrer vorar Yferttroðsl‑ ur / Hegningeñ hefur a honum leiged/ so ad vier hefdum Frideñ. Lækna mig fyrer hañs Under. Lat hañs Bloods‑Nroop nidur‑ pagga Nroop miña Synda. Jeg er ad søñu Heimsens Barn / eñ hñ er þiñ Elsku Sonur. Spara mig fyrer hñs Skulld O DRott‑ eñ/ spara þyna Skiepnu / er hañ med synu dyrmæta Bleode hefur keypt / og vert mier ecke æfeñlega

Reidur‑

Reidur. I hans Undum leita eg mier Hæles. O DRottenn / lát et þyna Hefnd sækia epter mier i þessum Grida-Stad/ mijn Sæla helldur sier fast vid hann. O/ lát mig ecke kapast med minn JEsum / med minn Endurlausnarä i Fangenu. Enn O DRottenn/ frelsa mig fyrer hans Strijd/ og Bloodugann Sveita/fyrer hans Kross og Pijnu/fyrer allt þad hann hefur giört og ulstaded Syndarenar vegna. Frelsa mig fra hinum forþienstu Launum minna Synda / þisse Reide og eilijfre Fyrerdæmingu a þessum mijnum Synda Tijma/ a þessum mijnu Dauda og Doomsens Deige. Bænheyr mig HErra / Bænheyr mig/ og

lát mig nu ei fæta Giolldum fyr er þad/ ad eg hefe so optlega forsmad Kall þinar Nadar/ i hvilk ad þu vilier nu byrgia Eyrun til fyrer mier i minne allra stærstu Neyd. O Rolleen / hier er ecke nema eitt Fet a millum min og Daudans/O/lát ecke mina Sool ganga under yfer þisse Reide / heilldur lát mig vera Fulltrua um þyna Myskunseme / fyrr en eg fer i burt / og er ecke leingur a Jordunne. Þyn Elska og Nad er betre en sialft Lyfed. O/ lát mig nu hefe/ so vil eg gladur afleggia Lykama þessa Dauda. O Rotten/þu veitst mina Synd/ og mijn Epterlangan er ecke hulen fyrer þier. Breit vid mig

epter

epter þijnu Nafne/ þvi þijn Nnað er mykel/ tak burt Daudans bitra Sting / er eg hefe forþient med mijnum Syndum / og þoott eg skule ganga i giegnum Daudans Dymma Dal / þa skal eg þo ecke hrædast neitt Jllt. Eg vil legg ia mig nidur i Fride / og nær eg uppvakna / þa laat mig mettast af þijns Andlites Skodan. Giør þad Naaduge Gud / fyrer hans Skulld/ sem bæde er minn Endurlausnare og Tals-Madur/ JEsum Christum / A M E N.

Ur Psaltaranum.

Drottenn straffa mig ecke i þinne Reide / og typta mig ecke i þinne Bræde.

Þar er eckert heilbrygt a mÿnum Lijkama fyrer þisse Ognan / þar er eingen Fridur i mÿnum Beinum fyrer mÿnum Syndum.

Þviad mÿnar Synder eru mier yfer Høfud geingnar / og þær eru mier ofurþung Byrde ordnar.

Mÿn Sär lukta illa og flioosa i Grøfte / fyrer minar Heimsku Saker.

Þar fyrer er min̄ Ande Rænulaus i mier / mitt Hiarta er forhiarfad i mÿnu Lyfe.

Mÿnar Synder hafa giørdt mier slÿka Aras / ad eg þore ecke upp ad lÿta. Ja/ þær eru fleire en̄ Hären̄ a Høfde mier / mitt Hiarta hefur yfergiefed mig.

En̄ þu DRottenn ert fullur af

Nad

Naad og Myskun / þu ert þolen-
moodur og næsta Myskunsamur.

Snu þier DRottenn til mijn / og vert mier Naadugur / þvi eg em Munadarlaus / yfergiefenn og Aumur.

DRottenn / vilter þu tilreikna Syndernar / hvor fær þa stadest?

Þeink ecke a mijnar Ungdoms Synder / helldur þeink þu a þijna Myskunseme / fyrer þinar Giæsku Saker.

Lijt til mijnar Neydar og Eymdar / og fyrergief mier allar mijnar Synder.

Byrg ei þitt Auglite fyrer þijnum Þienara / þvi eg er i Angist / flijt þier ad Bænheyra mig.

Af Diupenu hroopa eg til

Þyn DRottenn / DRottenn heyr mijna Raust.

Snu þier H. Erra/ frelsa mij-na Saal/ hialpa mier fyrer þins ar Myskunar Saker.

Vijk ecke fra mier/ þvi Ang-istenn hefur umgyrdt mig / og þar er einginn Hialp.

Eg utbreide mijnar Hendur/ mijna Saal langar og þyrster epter þier/ so sem Þurrlended.

Kom nu til Saalar minnar/ og frelsa hana / og frija mig fra Ovinum mijnum.

Mijn Saal er full af Angist / mitt Lijf er nærre vid Grøfena.

Frelsa mig fra Leonsens Munne/og hialpa mier fra Ein-hyrningsens Horne.

Ecf

Set mig uppa eitt Biarg / sem er hærra en̄ eg / þvi þu ert mijn Von/og sterkur Kastale mooте Ovinunum.

Hvar fyrer erku so Sorgfull mijn Saal / og þvi erku so Oroo-leg i mier?

Bijd þu epter Gude / þvi eg mun þacka honum en̄ nu / fyrer hans Auglites Adstod.

DRottenn mun lata sijna Myskunseme hoglla yfer mier. Jaa DRottenn þijn Myskunseme vared Eilijfleгana/ forsmaa ecke þijn eigen Handa-Verk.

Gud/þu ert mitt Gud/arla vil eg leita ad þier.

Mijna Saal þyrster epter þier/

mitt Hollð leingest epter þier á Þurrlendenu.

So sem Hiorteñ længar epter fersku Vatne / so længar mijna Sælu epter þier Gud.

Mijna Sal þyrster epter Gude/ epter þeim lifanda Gude/ nær mun eg koma þangað/ að siað Guds Auglite?

Hvørsu fagrar eru þijnar Tiallðbuder DRottenñ Zebaothþ?

Mijna Sælu leinger epter að gánga iñ i þiñ Forgarð / mitt Hollð og mitt Hiarta glediur sig i þeim lifanda Gude.

Æ að eg hefde Dufuñar Væn ge/ þa villda eg fÿrer þvi flÿa ut i þÿna Nvijslld.

Vtsend þitt Lioos og þiñ

Sañ

Sannleika / sem kunne ad leida mig / og fæꝛa mig til þÿns Heilaga Fialls / og þÿns Bustadar.

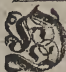
Þvi eirn Dagur i þÿnum Forgar de/er betre enn Þusund Ar annars.

Eg vil helldur vera Dyra vørdur i Huse Guds mÿns / enn ad bua i Tialldbudum Oguðlegra.

Eg munde snarlega hafa yfer giefed sialfann mig / være eg ecke fulltrua um ad sia Giæsku Drott ens a Lande lifande Manna.

Þu ert mitt Hialpare og minn Endurlausnare / DRotten / tef ecke lenge.

Gudrækelegar Andvarp-aner.

Gud/ hia hvorium skal eg Adstodar leita / utan hia þier : Þu sem med øllum Riette kant ad burt kasta mier fyrer mikla Synda Skulld. Ja DRottenn Gud/ þu Heilagaste/ Megtugaste HErra/ Heilage og allra Mysktunsamaste Frelsare/ Ofurseł mig ecke i Beisk leika hins eilijfa Dauda.

Þu þeckier DRottenn hina fä-stu Þanka mijns Hiarta/ Lyk ecke apter þijnu Naaduga Auga fyrer mijnum Bænum/ helldur heyr mig Heilagaste Gud / Megtugaste Gud / Heilage og Myskunsame Frelsare / þu Riettlaate Eilijfe Doomare.

Laat mig ecke a mijnum sijdar-

ſta Tijma falla fra þier / fyrer Dawdans Pynu Skulld.

Fader / Eg hefe Syndgaſt i Himenen og fyrer þier/ og er ecke verdugur ad kallaſt þitt Barn / burtſkufa þu mier þo ecke Drottenn / ur þijnu Fodurlegu Hiarta / helldur ſo ſem eiñ Fader Myſkunar ſig yfer ſitt Barn/ſo Myſk una þig yfer mig.

DRottenn/þeſſa Heims Nafd. inge kiemur/O lat hañ ecke hafa neitt i mier/helldur under eins og hañ aklagar/ſo dæm þu mig frij. Hañ tilleggur mier marga Torvellda Hlute/ſem hönu er hægt ad ſaña / Eg kañ ecke ad ſvara einu Orde fyrer mig ſiaalfur : Svara þu fyrer mig DRottenn miñ Gud.

DRottenn

DRottenn / eg er Iklæddur saur ugum Klædum / og Satan stend° ur mier til hægre Handar / O / lát þier þocknast ad straffa hann / og frelsa mig / so sem eirn Brand ut af Elldenum / Lát mijna Illsku fra mier vijkia / og Iklæd mig Riettlæte þijns Sonar / mijns Frelsara JEsu.

Sia DRottenn / Diøfullenn kiemur á moote mier / med mykelle Heipt og Bræde / þvi hann veit hann hefur stuttann Tijma. O / frelsa þu og vardveit mig / adrar gleyp° er hann mijna Sálu / sem eitt Le° on / og sundurslijtur hana / af þvi ad þar er eingenn Hiálp.

O minn Gud / Eg veit ad þar má eckert Ohreint innkoma i þitt

Rijke /

Rijke/ og eger eckert nema Saur-
ugleike / allt mitt Rietlæte er so
sem saurugt Fat / Þvo mig og
hvijtt færa i Lambsens Bloode/ ad
eg giørest verdugur ad standa fra-
mme fyrer þijnum Tignar-Stoole.

Drottenn / Daudans Snorur
umkringia mig/ O/ lat ecke Hel-
vijtes Pijnu og so ramma mig / eñ
þoott eg fiñe Lijkamans Plagu/
þa bid eg þig þo / frelsa mij-
na Saal.

Sætaste JEsu/ þu hefur key-
pt mig dyrt fyrer þitt Heilagt
Blood. O / kasta ecke i burtu
þvi þu keypt hefur / og lat ecke
Helvijtes Magt slijta mig af
þiñe Hende.

O þu Blessade Hofud-Preste-
ur/

ur / sem kant ad frelsa alla pa / sem ad koma til Guds fyrer þig / Frelsa þu mig / þvi eg hefe einga Von / utan til þinar Forþienustu og Verdskulldunar.

O Gud / eg medkienne / ad eg hefe utskafed þa Mynd / sem þu hafder sett a mijna Sal : Æ / Trufaste Skapare / vert þo Myskunsamur vid þijna Skiepnu.

O JEsu / eg hefe med mørgum og hrædelegum Syndum Krossfest þig ad nyju / Enn þu sem beded hefur fyrer þijnum Offsooknurum / bid og so fyrer mier / og læt allrakiærraste Frelsare mijna Sal / sem þu hefur keypt med þijnu Bloode / ecke forkapast.

O þu Nadarekar Ande / Eg

hefe

hefe med mynu Blygdunarlausu Gudleyse forsmad þig og hrellt þig. Eñ O þu Blessade Nugg are/ lat þier þo þocknast ad frelsa mig / og seig til Salar miñ ar: Eg er þitt Frelse.

Myn Augu lijta uppa þig DRottenñ / Burt kasta ecke miñe Sal.

DRottenn eg vona a þig / lat mig ecke til Skamar verda.

O þu Blessade HErra / sem ad straffar hvørn þañ Son er þu ad þier tekur / lat mig ei vanmegnast under þiñe Hyrtingu / helldur gief mier soddan Audmyki vid þig / sem ert allra Anda Fader / ad þyn Refsing verde mier til Nota/ og ad eg þar af meige verda

da Nlutkakande i Neilagleikanū.

DRottenn/mijnar Synder hafa forþienad eilijfar Pijsler/ gief ad eg med Kyrd og Packlæte / meige bera þessa þijna Fødurlega Nyrting. Straffa mig hier so sem þier þocknast/ so eg ei verde Fordæmdur med Neimenum.

DRottenn / Vatned er geinged iff ad Sælu mine / O / læt þad verda eins og Vatned i Bethesda Dyke / ad þad sem þu leggur a mig / kuñe ad lækna alla mijna Andlega Breste.

O Christe/ þu sem fyrst leidst mykla Angist/ og sijdan inngiekst i þijna Dyrd / gief ad eg meige so lijda med þier / ad eg sijdan verde Dyrdlegur med þier.

O

O JEsu / sem fyrer mijna Skulld audmijkter sialfan þig uñ til Krossens Dauda. Lat þinn Dauda lina mins Daudans Beisk iu og Pijnu.

Þegar þu hafder uñed Daudans bitru Kvol / þa opnader þu ollum Veigenn til Himnarijkes / sem trua a þig.

Eg true þu muner koma / og verda minn Doomare. Eg bid þig þar fyrer / hialpa þijnum Þienara / sem þu leyster med þijnu dijrmæta Bloode.

Gief ad eg meige reiknast med þijnum Helgum i hinne eilijfu Dijrd. Þu ert Vpprisan og Lijfed / sa sem truer a þig / hann skal lifa / þoott hann deye.

HErra/

Herra / eg frue / hiálpa þu mine Bánkru. Mitt Hollð, og mitt Hiarta vanmegnast i mier / en þu Gud / vert þu Styrkur mÿ-ns Hiarta / og mitt Hlutskipte æfenlega. Mig leinger ad fara hiedan / og vera med Christo / sem er myklu betra.

Mig leinger epter ad afleggia þessa mÿna Tialldbud. O / lát mig inteken verda i þær eilÿfu Himnesku Tialldbuder.

Leid mÿna Sál ut af Fanngelsenu / ad eg meige lofa þitt Nafn. O Kottenn / eg stend hier i Strÿde / ecke alleina mote Hollde og Bloode / helldur mote Magt og Valde / og vondum Andum. O / tak mig fra þessum Kedars Tiallde-

Tiallðbudum / enn i Ha Himneſku Jeruſalem / hvar Satan mun frodenn verda under mijnar Fætur.

Hier i Lijfe kann eg valla ad koſta einu Augnablike ſo uppa Þijna Picoonuſtu og Dyrkun / ad eg ecke hindradur verde / og ærdur af einu edur ødru. O / tak mig upp / til ad ſtanda framme fyrer Þijnum Tignar-Stool / hvar eg kunne ad pioona þier bæde Noott og Dag.

Hier er eg i mykelle Angiſt og Anſtreyme / O / før mig inn i þann Hvyldarſtad / hvar allur Græt-ur verde þurkadur af Augum mier / hvar Daudenn mun ei fram-ar vera / ei Sorg / ei Klogu-Maal edur Pijna.

Eg

Eg er i Vtlegd fra mijnum DRottne / set mig þar eg meige allțijd sia þitt Auglit / og fylg-ia Lambenu epter hvỏrt þad fer / Eg hefe gooda Barattu bared /. Skeided uthlauped / Truñe fast halldeð / hỏdañ er mier aflogd Korona Riettlætesens.

Blessade JEsu / þu sem so miog hefur elskad mig / og þveig-ed mig af ollum mijnum Syndum / med þijnu eigeñ Bloode / medtak þu mijna Sal.

J þijnar Hendur fel eg miñ Anda / þvi þu hefur Endurleyst mig. HErra þu Sañleikssens Gud. HErra þu Sañleikans Gud. Kom HErra JEsu / kom snarlega.

Bæner/

BÆNER/

Sem þeir kunna ad bruka/ er læsa sier Almennelegar Land-Plagur til Hiarta ganga.

Psalm. 74. v. 1.

Drottenn/ þvi hefur þu so alldeiles burt kastad oss. Þvi skal þijn Bræde riuka yfer þijnum Saudum / er þu hefur ad fæda.

Psalm. 79.

HEidingiarner eru innkomner i þijna Arfleifd / þeir hafa saurgad þitt Heilaga Mustere/og giort Jerusalem ad Steinhrugu.

Psalm. 80.

HEyr þu Israels Hyrder / þu sem leider Joseph eins og

Saude/

Saude / lát þig siá / þu sem sit-
ur yfer Cherubim.

Ein Bæn i stoorum Land-Plagum.

HErra Gud / þu/sem ad Hefndenn tilheyrer / Eg medkienne audmiuk-lega / bæde mijna og alls þessa Lands vegna / ad þessarra margra Ara Olucka/ er vier hof-um haft ad beriest vid/ er ecke ut-aff eitt Riettvyst / ja milldt og Nadugt Staff fyrer þær Synd-er / er vier i so morg Ar hofum reidt þig til Reide med / og til ad dempa þyna Reide / Ja ei nema tilbærelegt Straff / fyrer þad / ad vier so skamarlega hofum mis-

trukad

brukad þíña Nád. O Drott-
eñ/ þíñ Blessan hefur vered æd-
ur yferfliootanleg a medal vor /
meir eñ ollum ødrum Londum a
Jordunne / þilt Lioos skein yfer
vorum Høfdum/ og vier gløddum
oss i þvilikre þiñe Giæsku / þar
var Fridur iñañ vorra Landa-
merkia / og Lucka i vorum Hybyl-
um / þar var eingeñ Olucka/ eck-
ert Ran / eckert Hroop a vorum
Saknamootum / eñ vier brukud-
um þessa þíña Nád til Ugg-
leyses/vorn Rykdoom til Ohoofs/
og vora gooda Lukke / sem hefdu
att ad sameingia oss vid þig /
høfum vier misbrukad / til ad
skilia oss vid þig. Ja/O Drott
eñ / þu gafst oss eñ þa længtum
K 2 stærre

større Nꜳd. Þad þocknadest þier / ad planta þijna Tjalldbud hia oss / og ad stadfesta þijna Nerlægu og Dyrdlegu Kyrkiu a medal vor / Ja / ad giefa oss þitt Ord til Lampa vorum Fotum og Lioos a vorum Vegum: Enn O DRottenn / vier høfum ecke brukad þetta Lioos til annars / enn ad leida oss til Daudans Myrkva Stofu ; Vier høfum Drambe samlega breitt / og ecke hlydt þijnum Bodordum. Vier høfum sett oss upp a mote Lioosenu / og þar med afrekad oss eitt meira Straff og Hlutdeilld i ytstu Myrkrum / Og nu DRottenn / ef þu villder hegnt hafa / so sem vorar margfalldar Synder hafa forþienad /

þienad/ þa hefdum vier aller ver-
ed med eiñe skielfelegre Fordiørf-
un eidelagder / og ecke eiñ af oss
hefde vered nu til Baka / til ad
akalla þÿna Naad / Eñ þu ert
eiñ Naadugur Gud/seiñ til Reide/
og hefur breitt vid oss epter þiñe
myklu Poleñmæde/þu hefur sendt
þÿna Hyrtingu / ad huñ skyllde
koma oss til ad ydrast Syñda vor-
rã / og þu gafst oss Tÿma og
Frest þar til : Eñ vei oss / vier
høfum burtkastad þeirre Naad so
sem hverre aktare : Vier umsner
um oss ecke / nær þu slooft oss/ ei
helldur leitudum DRottens. Vier
høfum falled fra þier med einu
skfelldu Fræfalle / þar er eingeñ
sem læte sig ydra sÿna Vondsku /

og seige : Hvad giorda eg ? Pad er satt / vier oftunst vel Strafsed / eñ vier hrædumst ecke hañ / i hvørs Hende þad er / eñ vier forherdum ofs med vorum stoorum Syndum / og erum hardsvijrader / og keliumst undañ ad giøra Yferbook / og nu / hvada Smyrsle eru þar þa i Gilead / sem kunne ad lækna ofs / vier sem alldrei kuñum lækuader ad verda / nema þu lækner ofs / Vier vitum / ad þu hefur ælykkad þañ Doom / ad þar sie eingeñ Fridur fyrer hiñ Ogudlega / hvørneñ skulum vier þa bidia uñ Frid / vier sem førum æfrañ i vorum Ogudlegleika. Petta / þetta / O HErra / er vor verste Siukdoomur / Gief

oss Lækning vid þessum Van-
heilendum / lækna vora Sal/ so
vitum vier/ ad þier er hægt ad
lækna vort Land. Drottenn /
þu hefur leinge talad til vorra
Eyrna med þijnu Orde / og med
þijnum Doomum til allra vorra
Skilningarvita. Enn taler þu
ecke med þijnu Anda til Hiartna
vorra / þa er allt aftad þitt Kall
Avaxtarlaust hia oss. Utsend
þijna Raust / Ja þijna megtuga
Raust / sem kunne ad uppvekia oss
af þessare Svefn-Soott. Lat
þier þocknast / þu sem kallader
Lazarum ut af Grofenne/ ad kalla
oss og so ut/ oss sem erum dauder/
Ja rotner og illa luktande i Synd
enne/ og vek oss upp til Riettlæte-

sens. Og jafnvel O DRottenn/ þoꝛꝛ ad vier hefum mec riettu forþienad / ad þu ofurselldeꝛ oss i Gyrnder vors Narka / fyrer þad ad vier hofum so optlega moostaded Heilogum Anda/ sem hefur kallad oss Inwortes. So bidium vier þig samt / O þu Gruñlausa Nadarenar Haf/ þu sem ert langtum Myskunsamare / eñ ad vier kuñum ad þeinkia edur Oska / Horpt oss ecke þiñe Nnd / og tak ecke þiñ Anda fra oss. Þu ert fundeñ af þeim / sem ecke leitudu ad þier. O / audsijn oss þijna Nnd aptur / vier sem ad erum so stuker / ad þar er nærre þvi oll Von um Naudn' uie fyrer oss/ og vier auk þeß ecke

stkuũ

finum til sialfra vor/edur þeink-
tum a nockra Lækning / og þess
vert oss er hættad/ þess kroptug-
re Lækning bidium vier þig ad
þu sender oss. Hialpa oss
DRottenn / og þeink ecke so miog
til þess / ad vier erum eingrar
Hialpar verduger af þier / so
sem til vorrar aumkunarlegu
Kopunar / ef oss verdur um̄ þes-
sa Hialp neitad. DRottenn
frelsa oss/asiars kopunst vier Ei-
lijflega. Þar fyrer ulskipt oss
so þessu Tijmanlegu Gotse / ad
vier meigum vera vijsser uppa þad
Eilijfa. Og ef ad enn nu meire
Utvortes Eymder eiga ad gag-
na oss til ad verda heilbrygder i
Andlegan̄ Maata / og Jnvortes/

 þa

þa spara ecke Nyrkinginna/ helld-
ur straffa oss hardlega. Eñ Æ
DRottenn/ Ef ad þu sier ad þiñ-
ar Nadar Auglijsing kunne betur
ad smellta oss: O/ þa lat þier
þocknast/ ad haga þier epter oss/
og rieтt ad oss eñ nu i þetta Sinn
þijna Nad/ og hvart helldur ad
þad skiedur med hørdu edur mill-
du/ þa snu oss endelega um aptur
til þijn. Og nu/ O DRottenn/
vier vitum/ ad þijn Hønd er eñ ecke
stutt orden/ þad hun ei kunne ad
hialpa/ nær þu hefur frijad oss
fra Syndenne/ so kantu og ad
frija oss fra Straffenu/ audsijn
oss þijna Nad/ og send oss þijna
Frelsan/ ad nær bæde vorer Lijk-
kamer og Saler eru hoolpen/ ad
vier

vier pa meigum dÿrdka þig og þiooна þier viliuglegana / bæde med Lijkama og Sælu / og pryþa vors Guds Nafn / er so undarlega hefur breitt vid oss / fyrer JEsum Christum vorn DRottenn / AMEN.

Ein Bæn fyrer Christelegre Kyrkiu / nær hun Offsookner lijdur.

DU stoore Nefndareñar Gud/sem giører hid friosama Land ad eine Eydemørku/ fyrer þeirra Oguðlegs Athafes Saker / er þar iñe bua. Þu hefur med øllum Riette lated eiñ Eydeleggings-

ar Doom gaanga yfer þijna Kyrk-
iu / sem var so kostuleg og fullkom-
eñ / og var allrar Jardareñar
Glede / eñ er nu ordeñ ad Spotte
og Hæde øllum þeim er i kryng-
um bua. DRottkeñ / hvad kuñe
þar ad gioraſt meira vid þiñ
Wijngard / eñ ad þu hefur giort?
Og sia / hun hefur þo ei bored
nema Villu Wijn-Ber / hvar fyrer
þu hefur med øllum Riette burt
tekeð hennar Gyrdingar / og lated
hana uppetaſt. Eñ þo ad vor-
ar Misgiørder vitne a moote oſſ/
og ad vier opilega høfum fraa-
falled/ſo hiaalpa oſſ þo fyrer þij-
ns Nafns Skulld / þu Israels
Von/ þu ſennert Frelſare a Neyd-
areñar Tijd/ þvi ſkylldet þu vera
ſem

sem eiñ Framande i Landenu/ so
sem eiñ Vegfarande Madur/sem
leggur sig affsides um̄ Nottena/
þvi skylldcr þu vera so sem sa er
villde hrada ? Og þvi villtu vera
so sem ein sterk Hetia / og þo ecke
frelsa? Eñ þu DRottenn ert midt
a medal vor / og vier eru̅m kall=
ader epter þynu Nafne / yfergief
oss þar fyrer ecke / tak olleina i
burtu fra oss/ epter þijnum þage
legum Vilia / allt þad vier Vl=
vorkes hofum : Tak alleina i
burt þad sem oss styrker til O=
hoofs/ þvi þad kyñe ad verda oss
ad hinn stærsta Sagne / eñ tak
ecke fra oss Medol vorrar Yfer=
boolar / þvi þad er hid stærsta
Teikn þiñar Reide / og þoott O=

HErra / ad vier hofum hafad Liooſed/ af þvi ad vor Verk voru vond / ſo lat þad þo ecke i burtu fra oſſ / og dæm oſſ ecke til ad ganga i Myrkrunum/helldur lat þad ſofnlega ſkijna yfer oſſ / allt þar til þu hefur ſtyrdt vorum Footum Veg Fridarens. O DRotten/ ſtatt upp. Lat ſia þitt Armlegg/og ofurſel ecke þinar Turtildufu Saal / (þad er þeſſe þin veikkruade Sofnudur/) i Hendur ſinna margfalldra Ovina / Helldur hialpa henne/ O DRotten / og þad miog arla. Ef hafe vorar Synder ſo miog ſtygt þig/ ad þu endelega viliet ad þijn Vrk ſkule fara um kring i Egyde morkenu / þar til ad þeſſe mogle-

gnde

ande Kynslood er eydelagd / þa
lát þo ecke þýna Vrk tapast med
oss / helldur fær hana endelega til
i Canaan / og lát vora Saklau-
su Epterkomendur fá ad siá þad
sem þu hefur neitad oss i þiñe
Riettferdugre Reide. Lát oss
þo alldrei gleyma / ad gráta þa
Eydeleggingu / sem vorar Synd-
er hafa forþienad / ad þeinkia a
Zions Steina / og aumkast yfer /
ad siá Zion liggia i Dupteñi :
Þar ad auke / lát oss alldrei skañ
ast vor vegna hestar / eñ þa i hesi-
ar stærsta Eymdar-Dag / helldur
virda meir Christi Forsmaan /
helldur eñ Ægyptalands Fiesioo-
du / og þaneñ auglýsa vorn Stod-
ugleika og stadfasta Elsku vid

þessa vorá forgande Moodur/hina Christelega Kyrkiu / so ad hefar Blessada Høfud og HErra/ Christus / meige samteingia sig oss i Nꝛꝺeñe / nær hañ kiemur i sijns Fødurs Dyrd med Heilsøgum Einglum. Gief þad Nꝛꝺ uge Gud / fyrer hins sama JEsu Christi Skulld / A M E N.

Bæn um Frid Christeleg rar Kyrkiu.

HErra JEsu Christe/ þu sem med þijnu Almætte/ hefur skapad alla Hlute/ bæde sijnelega og Osijnelega/ og epter þijnum Guddoomlega Vijsdoome / stioornar og

og setur alla Hlute i þina bestu Skipan: Þu sem med þiñe Oútskeigianlegre Giæsku vardveiter og vidhelldur ollum Hlutum/ þu sem af þiñe Stiꝛiklausre Nꝛæd uppreiser þad sem falled er / Endurnýar þad sem lased er/ uppvekur þa Daudu. Virdstu ad snua þïnu Auglite til þiñar Elskulegrar Brudur / þiñar Christne/ eñ lát þad vera hid Nꝛaduga og milldа Auglite/ med hvoriu þu i Himnenum kant ad giora Frid a Jordune / og millum allra Hluta þeirra sem eru yfer Himnenum og under Jordune. Virist ad snua til vor þïnu Auglite/ þïnu Nꝛadarfulla og Myskunsama Auglite/ med hvoriu þu Einusiñe leitst til

Peturs

Peturs Hws sloora Hyrders. Þiñ-
ar Christne/ og mikiler hañ a sitt
Apturhvarf. Med hvøriu þu
Einsþiñe leitst til þess fardada
Hoops / og aumkadest yfer / ad
þeir skylldu vera so sem Hiørd
su er eingañ Hyrder hefur/ og
sundurdreifd er. Þu sier goode
Hyrder / hvørsu marger Ulfar
þar hafa broltest iñ i. þijnum
Sauda-Kladum / so ad ef møgu-
legt være / þa mundu hiner Gud-
raknustu og Utvølldu verda af-
vega leidder/ til ad falla alldeiles
fra Gude. Þu sier hvilijk
Storm-Vedur / hvilijkar Bylg-
iur / ad afalla þad veika Skip /
þitt Skip/ i hvøriu ad þiñe litlu
Hiørd er hætt vid ad druckna/ og
hvad

hvad er þa til Baka fyrer oss / ukañ ad vier alldeiles i Gruñ sockvum / og forgaungum med ollu. Vier meigum packa voro re Illsku og Syndsamlegum Lifnade fyrer þetta Storm-Vidre/ vier þeckium þad og medkieñum: Vier þeckium þitt Riettlæte / og medkieñum vort Ranglæte. Eñ vier flÿum under þÿna Nad/ sem yfergnæfer alla þÿna Giørninga. Vier hofum stoora Nyrling þolad/ i þvi vier erum straffader med so morgum Bardøgum / hofum so myklu Gelse tapad/ þar hafa so morg Vatns-Flood yfer oss falled/ ad þar siñest eingeñ Vøfn edur Frelse ad vera til Baka fyrer oss. Nu þar vier hofum so

margar

margar Plágur þolad/ þa synest ad eñ þa hrædelegre Olucka hænge yfer voru Hofde. Vier kløgum þo ecke yfer þiñe Skioornseme Allranædugaste Frelsare / eñ vier þeckium þijna myklu Næd / i þvi ad ecke længkum hryggelegre Eymd og Olucka er yfer oss komeñ. Eñ O þu Milldaste JEsu/ Vier Andvorpum til þijn iñelega / ad þu ei vilier breyta vid oss epter Verdskulldan vorre/ helldur epter þiñe Myskunseme / þvi ad hefiar kuña jafnvel ecke Einglarner i Himneñu ad standast fyrer þier / længkum sijdur vier veik Leyr-Kier. O þu vor Endurlausnare / vert oss Nædugur/ lat yferkala þig til ad vera oss

oss Myskunsamur / ecke þess vegna / ad vier sieum þinar Myskunnar verduger / helldur til þess / ad þitt Nafn verde prÿsad. Lijd þad ei leingur / ad añad hvort þeir sem ecke hafa þeckt þig / edur misunt þier þinar Dyrdar / skule leingur hroosa Sigre yfer oss / Og seigia: Hvar er þeirra Gud? Hvar er þeirra Endurlausnare? Hvar er þeirra Frelsare? Hvar er þeirra Brudgume / er þeir treistu a: Þesse hrædelegu Ord snerta þig HErra / epter þvi Maiestkiañ dæmer um þyna Giæsku epter vorum Plægum / og hyra ad þu siert eiñ strængur og hardrædur Gud / nær þeir sia einga

einga Hiælp. Fordum er þu svafst i Skipenu / og dunde a soddañ Vedur / ad þeir voru nære drucknader / aller sem iñañ Skips-Borda voru / þa vaknader þu vid Kall fæeiña Læresveina / sem voru iñañ Skips-Borda / og fyrer Krapt þijns Almættes læckader þu Vafned / kyrder Vedred / og giorder blijda Logn / af hinu uppblæsna Hafe / og hitt Skynlausa Vatn þeckte Raust sijns Skapara. Eñ nu i þessu Næskasamlega Storm-Vidre / sem þvi velldur / ad ecke alleina fæeiner Lijkamer eru i Hæklu / helldur Odeliande Saler. O DROttieñ / lat þig vekia med all-

rar

kar Fiskar Christelegrar Kyrkiu Hroope og Kalle / sem nu er hætt vid ad forkfnast. So morg Þusund hrópa hvor i aftans Mune : H Erra hiálpa oss / vier forgaungum / Vedred er oss yfer sterkara / pad er alleina þitt Ord / sem kan ad stilla pad. H Erra JEsu / tala alleina þetta Ord med þinum Muñe : Lacka þig Stormur / og strax mun hid æskelega Logn verda. Þu villder hafa Fordum sparad so morg Þusund Ogudlegra Mana / hefdu þar i þeirre Borg Sodoma fundest alleina Tiju Gudhrædd-ar Mañeskiur. Nu H Erra / hier eru so morg Þusund / sem

heidra og prijsa þitt Nafn/ sem giarnast villdu sia þijns Hufs Prijde/ og villtu ei þa ecke fyrer so margra Manna Bæner aflæfa þine Reide / og minast þinar fyrre og ævarande Myskunseme: Villtu ecke umsnua Radum hinna Oguðlegu / þine Christne til Gooda : Þijn Rad plagar þa hvad mest ad hialpa / nær öll Hialp hefur use vered / og hvorke Manna Hialp edur Vijsdoomur hefur gagna kunnad / þu alleina kant ad setia þa Hlute apftur i gott Skick / sem eru i mestu Oskickun. Þu sem alleina ert Fridarens Hofundur og Fullkomnare / þu skapader hid

fyrsta

fyrsta Verk-Efne / i hvøriu ad Sæde til allra skapadra Hluta sa saman blandad / hvørt vid annad / fyrer utan nockra Nidur-radan edur Skickan / og med eirn-re undarlegre Skipan / saman-safnader þu øllum Naatturleg-um Hlutum / hafst þa saman med einu Oskiljanlegu Bande. Enn hvørsu stærra Samblaud er þetta / hvar þar er eingen Kiær-leike / eingenn Truskapur / eckert Samþycke / og eckert Band Ein-ingarennar / eingenn Virding / hvør-ke a Løgunum / edur þeim sem Løgenn giefed hefur / helldur so sem þad tilgeingur i einu Narra-Saung / ad hvør hefur sitt Løg. A medal þeirra reikande Sliarna

a Himnenum / er eingenn Sundur-
pyckia / hvort eitt Element helld-
ur vid siñ Stad / hvort eitt giør-
er pad Verk sem pvi er skickad /
Og villtu eñ pa lyda ad pyn
Brudur / fyrer hvørrar Skullld /
ad aller Hluter skapader eru /
skule paken vegna eins æ varande
Sundurpyckes forkynast? Villtu
eñ nu pola / ad hiñ vonde Ande /
sem er Høfundur og Orsøk til
alls Osampyckes / skule hafa
soddañ Framgæng i pynu Ryke
Strafflaust? Giefur pu lided ad
Sundurlyndesens Høfdinge / sem
pu Einusiñe hefur troded under
Fætur pier / kome iñ i pyna
Tialldbud / og ræne pyna Styrdo
Meñ. A peim Døgum / er pu
usti-

umgieckst so sem ein Mañeskia hier a Jørðuñe / a medal Mañaña / þa flude Diøfulleñ fyrer þiñe Raust / Send oss þa nu HErra/ þiñ Heilaga Anda/ sem kuñe ad utvelia af allra þeirra Kiørkium / er medkieña þitt Nafn/ þa vondu Anda/sem drijfa þa til Ofmetnadar/ Agyrndar/ Mekorda Gyrndar/ Holldlegrar Lystar / Kijfs og Þrætu. Skapa þu i oss vor goode Gud og Kongungur hreint Hiorta / og gief oss eitt nyiañ Anda i vort Briost. Tak ecke fra oss þiñ Heilaga Anda / gief oss aptur Huggun þyns Hiálpræðes / og vidhallt þiñe Brudur/ og heñar Vardhallds-Moñum med frijmoodigum An-

da. Med þessum Anda samteingder þu hid Jardneska vid þad Himneska / med hinum sama Anda hefur þu leidt so mørg Tungumaal / Foolk og Heidingia og Kongs-Rijke / til ad vera eirn Lijkame / sem er þijn Christeleg Kyrkia / hver þitt Lijkame er med þeim sama þijnum Anda / samann bunden vid þig / HErra JEsu / sem ert þeirra Høfud-Still þar fyrer HErra JEsu þetta Rugl / set þetta herfelega Sambland i gott Lag. Laat þinn Anda utbreida sig / og sveima yfer øll raangra Meininga Bøkn / og so sem þinn Ande / sem epter Sparnaþsens Ordum / vid-helldur øllum Hlutum / er og so eirn

eirn Ande/ sem kiener ad tala/ þa gief/ ad so sem ad aller þeir ed eru i þijnu Huse / hafa eitt Lioos / eina Skyn/eirn Gud/ eina Von/ eirn Anda/ meige og so hafa eina Raust/ eitt Hliood/ eirn Saung/ og eina Almenelega Truarjatning. Þegar þu foorst til Himna i þijne Sigur-Hroosan / þa utskipter þu ðyrum Hlutum / þu gafst Monnunum Giafer / og kenter þeim sterdeiles Andans Gafur. Endurnija nu aptur þijna eilijfu Myskunseme vid þij- na Christine / og gief henne / sem nu er þvi nær fallen og under- geingen / þad sem þu gafst þeim/ er hun fyrst bygdest og tiltook. Gief Kongingum og Stioornend

um þijna Nád / ad þeir so meige Ottast þig / og sia epter Landsens Gagne og Gooda / so sem ad þeir brádlega ættu þier Reikningskap ad standa / þu sem ert allra Konunga Konungur / Gief ad Vijsdoomurenn meige bua hiaa þeim / ad þeir kake fyrer sig hin bestu Rád / og ad þeir fullgiöre Hid sama med Verkenu. Gief öllum Byskupum og Ordsens Þienurum Spadoomsens Gafu / ad þeir meige utleggia Ritningunna / ecke epter sijnu eigen Hofde / helldur epter Ritningarennar Tilsögn og Leidarvijser þijns Anda. Gief þeim þin þrefallda Kiærleika / hvors þu Einusinne krafder af Petre / þegar þu skipader

hønum ad fæda Saude þÿna. Gief øllum Ordsens Kieñendum/ Hreinlijfesens og Hoofsemeñar Gaafu. Gief Fooldkenu lufañ Vilia til ad fylgia þÿnum Bodordum / og ad þeir sieu fuser til ad hlÿda soddañ Persoonum/ sem þu hefur sett yfer þa / so skiedur þad vissulega/ ad ef Stioornendurner biooda og skicka eckert añad / eñ þad sem þu leifer / og ef Prestarner og Hyrdararner / eckert añad kieña / eñ þad sem þu skipar/ og ad þitt Foolk vill hlÿda bæde Stioornendunum og Prestunum / þa mun hin fyrre Christneñar Reoseme og Vedugleike apftur koma til goodrar Skickunar / til þÿns Allra Hei-

lagasta Rafns Dijrdar. Þu
sparader þa i Nimive / þegar ad
þeir þo voru allareidu urskurdad,
er til Eydeleggingareftar / nær
þeir sneru sier og giørdu Yðran.
Æ/ villtu forsmaa þitt Hus/ sem
allareidu er ad Falle komed/ Jaa/
ætlar ad detta nidur fyrer þijnar
Fætur / og hefur Andvarpaner
fyrer Seck/ og Taar fyrer Ösku.
Þu hefur heited øllum þeim
Syndaña Fyrergiefning / er snua
sier til þijn/ eñ þad er ein Gaaf/
sem kiemur fraa þier alleina / ad
Madur kuñe ad snua sier af Hiar-
ta/ so ad þu alleina hafer Dijrd-
ena / og Heidurenn/ fyrer allt þad
Gott vier kuñum ad giøra. Þu
ert vor Skapare / lækna þijn
Handa-

Handa-Verk. Þu ert vor Endurlausnare : Frelsa þad/ er þu keypt hefur med þijnu Bloode. Þu ert vor Heilsugiafare og Frelsare/ lát þa ecke kapast sem vona a þig. Þu ert vor HErra / og vor Sigrar-Madur/ varðveit og frelsa þiñ Eigeñdoom. Þu ert Hofuded / hiálpa þijnum Limum. Þu ert Konungureñ/ gief oss ad bera Byrdingu fyrer þijnu Logmále. Þu ert Fridarens HErra/ gief þu oss Brooderlegañ Kiærleika. Þu ert vor Gud/ auñka þig yfer þá/ sem þig audmiukleg bidia. Vert so sem Páll seiger : Allt i ollu : So ad Saungur þijns heila Safnadar med samkeingoum Hiortum / og einu

einu Hlioode / meige þacka Fødurnum / Synenum / og hinum Heilaga Ande / hvorier ad epter hinu fullkomlegasta Einingareñar Forme / eru adgreinder i Persoonunum / eñ eitt i Natturuñe. Hvorium sie Heidur fra Eilijfd til Eilijfdar / AMEN.

Bæn fyrer Konungenum.

Þu Naaduge Gud / sem hefur skapad Verølldena og Mañeskiuna / þu sem ad stioornar allre Skioornan / sem stadfester øll Konungs-Rijke / þu sem af vors Fødurs Abrahams Lendum utvallder eitt Konung / sem ad vera skyllde allra Koninga og Maña Frelsare.

Blessa

Blessa þiñ Trufasta Pienara / Born Allra-Nadugasta Arfa Herra og Kongung/med þiñe Nad arrykre Blessan/Stadfest z styrk Hañ i Hañs Kongs Rykes Na-Sæke / med þiñe maattugu Hial-ly og Vernd/Vilia Hañs/so sem þu viliader Moisis i Ruñenum / Josua i Bardaganum / Gedeons ut a Akrenum/Salomons i Musterenu / og lát Doggena af þiñe yferfliootafullegu Nad falla yfer Hañs Hofud/og gief Honum Davids og Salomons Blessan/Veru Honum Hlyfdar-Skiolldur a moote Hañs Ovinum/og eitt örugt Vyge / so Hañ vardveittur verde a Neydarefiar Tyma. Lát Hañs Stioornan verda farsæla/ og

Og gief Honum længa Lÿfdaga.
Læt Friden / Kiærleikan / Noog-
værdena / Riettlæted / Trufest-
ena/ og allar Christelegar Dygd-
er bloomgast a Hans Døgum.
Læt Hans Undersæta piona
Honum med Virdingu og Hlÿdne.
Og læt Han so Trulega piona
pier a Jordune / ad Han meige
siidan rÿkia med pier Eilÿfleg-
ana/ fyrer JEsum Christ-
um vorn DRotten /
AMEN.

